ਮੈਸਰਜ਼ ਵੇਲੰਕੀ ਫਰੇਮ ਵਰਕਸ

ਬਨਾਮ

ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਵਿਸ਼ਾਖਾਪਟਨਮ

(2019 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1322-1323)

ਜਨਵਰੀ 13, 2021

[ਏ. ਐੱਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ ਅਤੇ ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਸੈਂਟਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956: ਐੱਸ.5(2) ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਆਯਾਤ ਜਾਂ ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਕਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਐੱਸ.5 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ - ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੇ ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਕੇ ਅਜਿਹੇ ਆਯਾਤ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਲ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮੁਹਾਵਰੇ 'ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ' ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ - (i) ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; (ii) ਉਹ ਮਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ (iii) ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਆਯਾਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਆਯਾਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਆਯਾਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮਾਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਲ ਨੂੰ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰੋ।

ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ, 1962: ਐੱਸ.2(26) ਦਰਾਮਦਕਾਰ, ਜੋ ਹਾਈ ਸੀਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਹੈ-ਅਪੀਲੈਂਟ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਚਤੁਰਭੁਜ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਪਲਾਇਰ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸਾਮਾਨ ਵੇਚਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਪਮੈਂਟ ਦੀ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਅਜੇ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤ ਤੱਕ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ- ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰ ਕੋਲ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਆਯਾਤ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਸਟਮ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਮਾਲ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਕਰਨਾ: ਐੱਸ.2(26) ਵਿੱਚ "ਆਯਾਤਕਰਤਾ" ਦੀ ਸੰਮਲਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੜੱਪਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਿਸਨੇ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੀ ਪਹਾੜੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਉਸ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਆਯਾਤ ਜਨਰਲ ਮੈਨੀਫੈਸਟ (ਆਈਜੀਐਮ) ਵਿੱਚ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮਾਲ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਾਖਾਪਟਨਮ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਬੰਦਰਗਾਹ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਥਿਤ ਦੂਜੀ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਈਜੀਐਮ ਨੇ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਖਰੀ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸੱਚਾਈ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਈਜੀਐਮ ਨੂੰ ਸੋਧ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਸਿਰਫ ਆਖਰੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਆਯਾਤਕ/ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਲਿਆਉਣ ਵੇਲੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਆਯਾਤ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੁਣ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਮਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਯਾਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਆਯਾਤਕਰਤਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਆਯਾਤਕ ਪਰ, ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਯਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, "ਆਯਾਤਕਰਤਾ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਆਯਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਆਯਾਤਕ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ, ਮਾਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਯਾਤਕ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਆਯਾਤਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੋਦਾਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਤੋਂ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦਾ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਦੀ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਖੋਹਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਿਸਨੇ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਆਯਾਤਕ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਭਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੈ। ਮਾਲ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਆਯਾਤਕ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਦੇ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਉਕਤ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਯਾਤਕਾਰ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਖੌਤੀ ਦੂਜਾ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956-5.5(2) ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਏ।

ਸੈਂਟਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956: 8.5(2) ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਡੈਬਿਟ ਨੋਟਾਂ ਦੇ ਉਭਾਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਡੈਬਿਟ ਨੋਟ ਉਭਾਰੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਸਿਰਫ ਮਾਲ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਭਰ ਕੇ ਜਦੋਂ ਦੂਜੀ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਬਾਰੇ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਆਯਾਤਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਡੈਬਿਟ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਤੀਜਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨੋਟਸ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਐੱਸ.3(ਏ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹਨਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਐੱਸ.5(2) ਦੀ ਛੋਟ ਅਤੇ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਈ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਮਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਮਾਲ ਆਖਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਤੋਂ ਡੈਬਿਟ ਨੋਟ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਨ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਰਾਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਵਾਜਾਈ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ- ਖਰੀਦਦਾਰ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਉਦੋਂ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਬਾਂਡਡ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਤੋਂ ਮਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਭਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਦਰਾਮਦ ਦੀ ਧਾਰਾ ਸੁੱਕ ਗਈ ਅਤੇ ਮਾਲ ਸਥਾਨਕ ਵਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਲਹਿਰ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿਕਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਇਸਦੇ ਅਸਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ, ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਮਾਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਐੱਸ.5(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਛੋਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ - ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੈਂਟਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956: ਐੱਸ.5(2) ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿਚ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਸਰਟੀਓਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਰਖਾਸਤ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਝੁਠਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਦੇ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਸੀ। ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੋ ਨਾ ਕਿ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਮੌਕਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਏ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੇ ਉਪਾਅ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਚੋਣ 'ਤੇ ਬੇਅੰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੋਰਟ

ਹੋਲਡ: 1.1 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਰਟੀਕਲ 286, ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956 ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ-(ਏ) ਇੱਕ ਰਾਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਮੌਕੇ; ਜਾਂ (ਬੀ) ਇੱਕ ਰਾਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦੌਰਾਨ ਮਾਲ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। [ਪਰਾ 20.2||943- ਈ-ਐਫ]

1.2 ਆਯਾਤ ਜਾਂ ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਕਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਹੋਈ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਆਯਾਤ ਦੇ ਮੌਕੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਲ ਨੂੰ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਮਾਲ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪਰਾ 20.3||944-ਡੀ- ਐਫ]

ਹੋਟਲ ਅਸ਼ੋਕਾ (ਇੰਡੀਅਨ ਟੂਰਿਸਟ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ)। v. ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. (2012) 3 ਐੱਮਸੀਸੀ 204: [2012] 1 ਐੱਮਸੀਆਰ 808-ਹੋਲਡ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਟਾਟਾ ਆਇਰਨ ਐਂਡ ਸਟੀਲ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਬੰਬਈ ਬਨਾਮ ਐੱਸ.ਆਰ. ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਏਆਈਆਰ 1961 ਐਸਸੀ 65: [1961] 1 ਐਸਸੀਆਰ 379; ਖਣਿਜ ਅਤੇ ਧਾਤੂ ਵਪਾਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (1998) 7 ਐੱਮਸੀਸੀ 19: [1998] 2 ਐੱਸਯੂਪੀਐੱਲ. ਐੱਮਸੀਆਰ 112 ਵੱਖਰਾ.

ਕੇ.ਗੋਪੀਨਾਥਨ ਨਾਇਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ (1997) 10 ਐੱਮਸੀਸੀ 1: [1997] 3 ਐੱਮਸੀਆਰ 226-ਤੇ ਨਿਰਭਰ।

ਜੇ.ਵੀ. ਗੋਕੁਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਆਫ਼ ਸੇਲਜ਼-ਟੈਕਸ (ਨਿਰੀਖਣ) ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. [1960] 2 ਐਸਸੀਆਰ 852; ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਮਬੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਬੰਬਈ (1997) 7 ਐੱਮਸੀਸੀ 190: [1997] 3 ਸਪਲ. ਐੱਮਸੀਆਰ 497- ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

2.1 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਚਤੁਰਭੁਜ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਪਲਾਇਰ (ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 1) ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਪਹਿਲੇ-ਖਰੀਦਦਾਰ (ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 2) ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਪਮੈਂਟ ਦੀ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸੀ, ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਇਹਨਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 3) ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਅਜੇ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਕੇ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰ (ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 4) ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮਾਲ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਚੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਚਤੁਰਭੁਜ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਕਾਰਜਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸੀ. ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਸੀ ਆਯਾਤ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਕੋਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਕੋਲ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਸਹੂਲਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਗੁਪਤਤਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੁੰਦੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਸਟਮ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਮਾਲ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਚਤੁਰਭੁਜ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ

ਵਿੱਚ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਇਹਨਾਂ ਸੁਝਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ਾਖਾਪਟਨਮ ਵਿਖੇ ਕਸਟਮ ਬੰਦਰਗਾਹ ਤੋਂ ਮਾਲ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਸਿਰਫ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। [ਪੈਰਾ 26||962-ਐਫ-ਐਚ; 963-ਏ-ਡੀ]

2.2 ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਾਲ ਵਿਸ਼ਾਖਾਪਟਨਮ ਦੀ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਅਤੇ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ (ਸਾਬਕਾ ਬਾਂਡ) ਲਈ ਇਕ ਹੋਰ ਬਿੱਲ ਆਫ ਐਂਟਰੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦੇ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਸਬੰਧਿਤ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਥਿਤ ਸਨ; ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਡੈਬਿਟ ਨੋਟਸ ਉਠਾਏ। ਇਹਨਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੀ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਾਲ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। [ਪਰਾ 26.1||963-ਡੀ-ਜੀ|

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ: ਭਾਵ

3.1 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(26) ਵਿੱਚ "ਆਯਾਤਕਰਤਾ" ਦੀ ਸੰਮਲਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਿਲ ਆਫ਼ ਐਂਟਰੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੜੱਪਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ; ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਬਿਲ ਆਫ਼ ਐਂਟਰੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਉਸ ਜਹਾਜ਼/ਜ਼ ਦੇ ਆਯਾਤ ਜਨਰਲ ਮੈਨੀਫੈਸਟ ਵਿੱਚ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਵਿਸ਼ਾਖਾਪਟਨਮ ਦੀ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਬੇੜੇ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਆਮਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਮੁੱਚੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਆਈਜੀਐਮ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਿਲ ਆਫ਼ ਐਂਟਰੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਗੋ ਘੋਸ਼ਣਾ ਫਾਰਮ, ਆਈਜੀਐਮ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਬਿਲ ਆਫ਼ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਅਤੇ ਪੂਰਤੀਕਰਤਾ/ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਆਈਜੀਐਮ ਵਿੱਚ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਥਿਤ ਦੂਜੀ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਈਜੀਐਮ ਨੇ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਹੀ ਗਲਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਆਈਜੀਐਮ ਨੂੰ ਸੋਧ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਮਾਲ ਦਾ ਸਿਰਫ ਆਖਰੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੀ ਆਯਾਤਕ/ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਈਜੀਐਮ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਆਯਾਤਕਰਤਾ/ਪ੍ਰੇਸਾਨੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਾਂ ਫਿਰ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30(3) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। . ਇਹ ਉਹ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੰਤ-ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀਐਸਟੀ

ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਸੀ। ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਕਿ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 27.1||964-ਡੀ-ਐਚ: 965-ਏ-ਸੀ]

3.2 ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਆਯਾਤ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਾਲ ਉਹ ਵਸਤਾਂ ਹਨ ਜੋ ਬਾਹਰੋਂ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ, ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਨੂੰ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। , ਉਹ ਹੁਣ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਯਾਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਆਯਾਤਕਰਤਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਪਰ, ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਯਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਨਤੀਜਾ ਸਮੀਕਰਨ "ਆਯਾਤਕਰਤਾ" ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਆਯਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਆਯਾਤਕ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ, ਮਾਲ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਯਾਤਕ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਆਯਾਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਆਯਾਤਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਲੀਅਰੈਂਸ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਦੀ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਿਲ ਆਫ਼ ਐਂਟਰੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੜੱਪਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਆਯਾਤਕ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਭਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੈ। ਮਾਲ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਆਯਾਤਕ। [ਪੈਰਾ 30][967-ਬੀ-ਸੀ; 968-ਏ-ਸੀ]

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. v. ਸੰਪਤ ਰਾਜ ਡੂੱਗਰ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. (1992) 2 ਐੱਮਸੀਸੀ 66: [1992] 1 ਐੱਮਸੀਆਰ 269 ਰੱਖੀ ਗਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

3.3 ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(26) ਵਿੱਚ "ਆਯਾਤਕਰਤਾ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, ਭਾਵੇਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਵੀ ਦਾਖਲਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਯਾਤ ਮੈਨੀਫੈਸਟ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਆਈਜੀਐਮ ਵਿੱਚ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਾਲ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਈਜੀਐਮ ਦੇ ਕਾਰਗੋ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੋਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਆਈਜੀਐਮ ਨੂੰ ਸੋਧ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ ਆਖਰੀ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਆਈਜੀਐਮ ਵਿੱਚ ਕੰਸਾਈਨੀ/ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਰਾਧਾ (ਅਤੇ ਹੋਰ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ) ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਆਈਜੀਐਮ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤਕਰਤਾ/ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਆਈਜੀਐਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਰਾਧਾ (ਅਤੇ ਹੋਰ ਅੰਤ-ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਬਾਰੇ ਸੁਝਾਅ ਮੋੜਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਗੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੁਠਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੈਰਾ 32][973-ਡੀ-ਜੀ: 974-ਏ]

3.4 ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸੀ ਤਾਂ ਰਾਧਾ (ਅਤੇ ਹੋਰ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਗੰਜੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜੋ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ, ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਅਤੇ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਦਾਹਰਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਬਿਲ ਆਫ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਆਈਜੀਐਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵੇ, ਚਲਾਨ, ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ, ਇਕੱਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਕਸਟਮ ਹਾਊਸ ਏਜੰਟ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਕਸਟਮ ਤੋਂ ਮਾਲ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਮਾਲ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਧਾ (ਅਤੇ ਹੋਰ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ) ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਿਰਫ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਸਟਮ ਹਾਊਸ ਏਜੰਟ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬਿਲ ਆਫ਼ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਲਈ ਕਾਗਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਜਾਂ ਮਾਲਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਦੇ ਏਜੰਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੁੰਦਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਉਕਤ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। [ਪਾਰਾ 32.1, 33][974-ਏ-ਐਫ]

3.5 ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਯਾਤਕ ਵਜੋਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਦੀ ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਯਾਤਕ ਮੰਨਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਕੌਣ ਫਾਈਲ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਅਤੇ ਕਿਸਦਾ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਕਿਸ ਦਾ ਸੁਝਾਅ। ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਿੱਲ ਆਫ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਕਥਿਤ ਸਮਰਥਨ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ਼ ਸੁਝਾਅ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੌਦੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣੇ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਹੀ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਸੀ, ਤਾਂ ਅਖੌਤੀ ਦੂਜੇ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਪਾਰਸ 34, 34.1][974-ਐਫ-ਐਚ; 975-ਏ-ਬੀ]

4. ਕੀ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਮਾਲ ਦੇ ਆਯਾਤ ਦੇ ਮੌਕੇ ਹੈ:

ਸੀਟੀਓ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਹੋਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰਾ ਆਯਾਤ ਰਾਧਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸਵਾਲ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਝੁਠਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਰਾਮਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਰਾਧਾ ਦਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਚਤੁਰਭੁਜ ਸਮਝੌਤੇ ਨੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕੀਤਾ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ; ਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿਕਰੀਆਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ: ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਭਾਰਤੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਕਿ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਵਜੋਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। -ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਕਰੀ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੈਰਾ 35|1975-ਬੀ-ਐਫ]

5. ਇਹ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਸਨ

5.1 ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਡੈਬਿਟ ਨੋਟਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਡੈਬਿਟ ਨੋਟ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਭਰ ਕੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੂਜੇ ਹਾਈ ਸੀਜ਼ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਬਾਰੇ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਾਲ ਦੇ ਆਯਾਤਕ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਕਲੀਅਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਡੈਬਿਟ ਨੋਟਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਤੀਜਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਤੱਕ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(ਏ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2) ਦੀ ਛੋਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਈ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪਰਾ 37||978-ਜੀ-ਐਚ: 979-ਏ-ਬੀ]

5.2 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਭਰ ਕੇ ਮਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਮਾਲ ਆਖਰਕਾਰ ਰਾਧਾ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ) ਦੇ ਲਖਨਊ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਡੈਬਿਟ ਨੋਟ ਉਠਾਏ ਸਨ। ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ। ਇਹ ਤੱਥ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹਨ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਰਾਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਵਾਜਾਈ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ; ਅਤੇ

ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਬਾਂਡਡ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਤੋਂ ਮਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। [ਪੈਰਾ 38][979-ਬੀ-ਡੀ]

5.3 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਭਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਆਯਾਤ ਦੀ ਧਾਰਾ ਸੁੱਕ ਗਈ ਅਤੇ ਮਾਲ ਸਥਾਨਕ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਰਲ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਲ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਆਵਾਜਾਈ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਲਹਿਰ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿਕਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਇਸਦੇ ਅਸਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ, ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਮਾਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪੈਰਾ 39/1979-ਡੀ-ਐੱਫ]

6. ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਪਾਅ ਲਈ ਛੱਡਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਹੈ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੇ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ 'ਚ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਰਟੀਓਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ, ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਝੁਠਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਦਰਾਮਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਲ ਆਫ ਐਂਟਰੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਿੱਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੁਲਾਉਣ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਸਾਧਾਰਣ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਮੌਕਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੇ ਉਪਾਅ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਚੋਣ 'ਤੇ ਬੇਅੰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਪਾਰਸ 40.1, 40.2, 40.311979-ਜੀ-ਐਚ: 980-ਏ-ਸੀ; 981-ਸੀ-ਡੀ]

ਸਟਾਰ ਪੇਪਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (1995) 4 ਸਪਲ. ਐੱਮਸੀਸੀ 674 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮਿਨਰਲਜ਼ ਐਂਡ ਮੈਟਲਜ਼ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ 1999 (106) ਈਐਲਟੀ 23; ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ-ਕੋਚੀਨ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਸ਼ਨਮੁਘਾ ਵਿਲਾਸ ਕਾਜੂਨਟ ਫੈਕਟਰੀ, ਕੁਇਲੋਨ ਏਆਈਆਰ 1953 ਐਸਸੀ 333: [1954] ਐੱਮਸੀਆਰ 53 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[2012] 1 ਐੱਮਸੀਆਰ 808	ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ	14.6 ਲਈ
[1997] 3 ਸਪਲ. ਐੱਮਸੀਆਰ 497	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	16.2 ਲਈ
[1961] 1 ਐਸਸੀਆਰ 379	ਵੱਖਰਾ	16.2 ਲਈ
[1960] 2 ਐਸਸੀਆਰ 852	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	16.3 ਲਈ
[1998] 2 ਸਪਲ. ਐੱਮਸੀਆਰ 112	ਵੱਖਰਾ	16.3 ਲਈ
[1954] ਐਸਸੀਆਰ 53	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	16.5 ਲਈ
[1992] 1 ਐਸਸੀਆਰ 66	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	16.6 ਲਈ
(1995) 4 ਸਪਲ. ਐੱਮਸੀਸੀ 674	ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ	16.8 ਲਈ
[1997] 3 ਐਸਸੀਆਰ 226	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	24 ਲਈ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2019 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1322-1323।

2013 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4552 ਅਤੇ 2013 ਦੇ 6258 ਵਿੱਚ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਲਈ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 18.12.2014 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਸਿਧਾਰਥ ਭਟਨਾਗਰ, ਆਰ. ਵੈਂਕਟਾਰਮਣੀ, ਸ੍ਰ. ਸਲਾਹਕਾਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚਰਨਿਆ ਲਕਸ਼ਮੀਕੁਮਾਰਨ, ਆਦਿਤਿਆ ਭੱਟਾਚਾਰੀਆ, ਕੁ. ਅਪੇਕਸ਼ਾ ਮਹਿਤਾ, ਸ. ਇਸ਼ਿਤਾ ਮਾਥੁਰ, ਧਰੁਵ ਸੁਰਾਣਾ, ਆਦਿਤਿਆ ਸਿੱਧਰਾ, ਜੋਯਦੀਪ ਮਜ਼ੂਮਦਾਰ, ਅਸ਼ੀਸ਼ ਚੌਧਰੀ, ਕੁ. ਸ਼ਾਲਿਨੀ ਕੌਲ, ਰੋਹਿਤ ਦੱਤਾ, ਕੁ. ਪ੍ਰਿਯਤਾ ਚੱਕਰਵਰਤੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਸੁਜਾਤਾ ਬਗਾਧੀ, ਪ੍ਰਵੀਨ ਵਿਗਨੇਸ਼, ਟੀ. ਵਿਜੇ ਭਾਸਕਰ ਰੈੱਡੀ, ਜੀ.ਐਨ. ਰੈੱਡੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਉਰਮਿਲਾ ਕਾਰ ਪੁਰਕਾਯਸਥਾ, ਸੰਦੀਪ, ਮਿਸ. ਮਧੂਮਿਤਾ ਭੱਟਾਚਾਰਜੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ. ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ.

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਜੇ.

ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪਰੇਖਾ

1. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ 2013 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2552 ਅਤੇ 2013 ਦੇ 6258 ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 18.12.2014 ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਆਂਧਰਾ ਰਾਜ ਲਈ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਨੇ 20.01.2010 ਅਤੇ 18.05.2010 ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਚਾਈਨਾਵਾਲਟੇਅਰ ਸਰਕਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਸੀ, ਜੋ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਟੈਕਸ; ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਿਆਇਤੀ ਦਰ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀ-ਫਾਰਮ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਛੋਟ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

2. ਅਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਉਪਯੋਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ, ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸੱਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਇੱਕ ਸਾਲ 2005-06 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸਬੰਧਤ ਸਾਲ 2006-07 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਆਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਲੱਕੜ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਸਨ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ: ਸਪਲਾਇਰ (ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 1) ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰ (ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ) ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸਾਮਾਨ ਵੇਚਿਆ। 2) ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਪਮੈਂਟ ਦੀ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਵਾਜਾਈ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ (ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 3 ਸੀ) ਨੂੰ ਮਾਲ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਕੇ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰ (ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 4) ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

2.1 ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸਾਮਾਨ ਵਿਸ਼ਾਖਾਪਟਨਮ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਜ਼ਾਗ ਵਜੋਂ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ, 1962+ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ (ਸਾਬਕਾ ਬਾਂਡ) ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦੇ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਡੈਬਿਟ ਨੋਟ ਉਭਾਰਿਆ।

3. ਉਪਰੋਕਤ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਨੂੰ ਭਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰਫ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੇ ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਵਿਕਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ। ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਹਾਲਾਂਕਿ, 20.01.2010 ਅਤੇ 18.05.2010 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੀਟੀਓ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਬਿੱਲ ਭਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਧੇ ਹੋਏ ਡੈਬਿਟ 'ਤੇ ਕਸਟਮ ਤੋਂ ਮਾਲ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਨੋਟਸ, ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੀਟੀਓ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਮਾਲ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ.

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੀਟੀਓ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਪਰ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ 18.12.2014 ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਤਰੀਕਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੀ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਨੂੰ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਸਿਰਫ ਸਬੰਧਤ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਿਰਫ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਲ ਦਾ ਆਯਾਤਕ; ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਦੇ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਯਾਤ ਜਨਰਲ ਮੈਨੀਫੈਸਟ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ

ਨਾਮ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿ ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਸਿਰਫ ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਮਾਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

5. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵੀ ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸਨ। ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਉਚਿਤ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਟੈਕਸ ਮਿਆਦ 2005-06 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਿਤੀ 20.01.2010 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ 2006-07 ਦੀ ਟੈਕਸ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 18.05.2010 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਵੇਰਵੇ।

ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਮਿਤੀ 20.01.2010: ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ ਅਤੇ ਪਿਛੋਕੜ

6. ਅਪੀਲਕਰਤਾ M/ਐੱਸ. ਵੇਲੰਕੀ ਫਰੇਮ ਵਰਕਸ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਚਿੰਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਚਿੱਠਿਆਂ, ਲੱਕੜ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਡੰਡੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਲੱਕੜ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

7. ਟੈਕਸ ਅਵਧੀ 2005-06 ਲਈ, ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 4% ਦੀ ਰਿਆਇਤੀ ਦਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦਾ ਟਰਨਓਵਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। 55,23,233/- ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ 9-ਨੰਬਰ। ਸੀ-ਫਾਰਮ ਦੇ; ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਟਰਨਓਵਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੀ ਮੰਗ ਵੀ ਕੀਤੀ। 1,14,86,342/- ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਮਾਲ ਦੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟਾਈਟਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਟਰਨਓਵਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਿਆਇਤੀ ਦਰ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ, ਸੀਟੀਓ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਛੋਟ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3(ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ। ਏ) ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸੀਟੀਓ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 19.11.2009 ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਕਰੀ ਮਾਲ ਦੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟਾਈਟਲ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੀ ਪਰ ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

7.1 ਉਕਤ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਸੱਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਚਲਾਨ, ਲੇਡਿੰਗ ਦਾ ਬਿੱਲ, ਦੋ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ, ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ, ਐਕਸ-ਬਾਂਡ ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰ 'ਤੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਡੈਬਿਟ ਨੋਟ। ਸੀਟੀਓ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਕਤ ਬਿਲ ਆਫ ਐਂਟਰੀ ਨੂੰ ਫਾਈਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਕੱਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦੋਵਾਂ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸੀਟੀਓ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਕਸਟਮ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ

ਅਜਿਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ 'ਤੇ ਆਯਾਤ ਦੀ ਧਾਰਾ ਸੁੱਕ ਗਈ ਅਤੇ ਮਾਲ ਸਥਾਨਕ ਮਾਲ ਦੀ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਰਲ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਾਅਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਯੋਗ ਸਥਾਨਕ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਰਾਏ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸੀਟੀਓ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਮੰਨਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਲਈ 02.12.2009 ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। , ਜੇਕਰ ਕੋਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ।

8. ਕੁਝ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 02.12.2009 ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿਚਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

8.1 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੈਸ. ਰਾਧਾ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼, ਲਖਨਊ (ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼)" ਇਸਦੀ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਵਪਾਰਕ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸੀ; ਕਿ ਰਾਧਾ ਮੈਸਰਜ਼ ਵਰਲਡ ਬੈਸਟ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ (ਐੱਲ.ਐੱਲ.ਸੀ.), ਦੁਬਈ (ਯੂ.ਏ.ਈ.) ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂਆਂ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਪਰ, ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸੀ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਇੰਡਸ ਟ੍ਰੈਪਿਕਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣੀ ਸੀ ਕਿ ਇੰਡਸ ਮਾਲ ਖਰੀਦੇਗੀ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਪੋਰਟ ਤੋਂ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੇਚੇਗੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਕਤ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਖਰੀਦੇਗਾ; ਸਿੰਧੂ ਨੂੰ ਰਾਧਾ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਰਾਧਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਲਈ, ਰਾਧਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ 2% ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗੀ।

8.2 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਚਤੁਰਭੁਜ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੰਡਸ ਨੇ ਡਬਲਯੂਬੀਟੀ ਤੋਂ ਮਾਲ ਖਰੀਦਿਆ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ ਖੇਪ ਨੂੰ ਸ਼ਿਪਮੈਂਟ ਦੀ ਬੰਦਰਗਾਹ ਤੋਂ 09.12.2005 ਦੇ ਬਿੱਲ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ; ਕਿ 10.12.2005 ਨੂੰ, ਸਿੰਧ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ 12.12.2005 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਰਾਧਾ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਧਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲੇਡਿੰਗ ਦਾ ਬਿੱਲ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 12.12.2005 ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮਿਤੀ 09.12.2005 ਦੇ ਬਿਲ ਆਫ ਲੈਡਿੰਗ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰਾਧਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਧਾ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ਾਖਾਪਟਨਮ ਕਸਟਮ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਕਸਟਮ ਸਹੂਲਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਸਟਮ ਬਾਂਡਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਸਟਮ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਮਦਦ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਪਰ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਸੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰਾਧਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੋਸਤਾਨਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇ ਬਿਨਾਂ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਸਿੰਧੂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

8.3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਦਾ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਸਬੂਤ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ (i) 21.11.2005 ਦੇ ਚਤੁਰਭੁਜ ਮਾਸਟਰ ਸਮਝੌਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ; ਅਤੇ (ii) ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤਾ ਮਿਤੀ 12.12.2005। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਨੇ ਦਰਾਮਦ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਾਧਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮਾਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਰ ਸਮੇਂ ਸਿਰਫ਼ ਰਾਧਾ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਰਾਮਦ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਰਾਧਾ ਨੂੰ ਮਾਲ ਵੇਚਿਆ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਰਾਧਾ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਮੇਤ ਹਰ ਸਮੇਂ ਖਰੀਦ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਰਾਧਾ ਵਿਚਕਾਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਰਾਧਾ ਤੋਂ 2% ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਚਾਰਜਿਜ਼ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਸੂਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਸਿੰਧ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਰਾਧਾ ਪ੍ਰਤੀ ਦੋਸਤਾਨਾ ਇਸ਼ਾਰੇ ਵਜੋਂ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਦੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਏਜੰਸੀ ਦੀ ਖਰੀਦ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਸੀਦ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਵੀ ਇਸ ਦੀਆਂ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਸਾਲ ਲਈ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰਾਧਾ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਮਾਲ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਤਬਾਦਲਾ, ਕਸਟਮ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

9. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਸੀਟੀਓ ਦੁਆਰਾ 20.01.2010 ਦੇ ਅਯੋਗ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਲਈ, ਇਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

9.1 ਸੀਟੀਓ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਦਾ ਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ 12.12.2005 ਦੇ ਹਾਈ ਸੀਜ਼ ਸੇਲ ਐਗਰੀਮੈਂਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਲ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਧਾ ਨੂੰ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ; ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੇ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਗੁਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਦਾ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੀਟੀਓ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਨੇ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(2) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੰਗ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਯਾਤ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਜਿਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਦੀ, ਜਾਂ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ। ਸੀਟੀਓ ਨੇ ਸਾਲ 2005-2006 ਲਈ ਵਪਾਰ ਖਾਤੇ ਦੇ ਕੰਪਿਊਟਰ ਪ੍ਰਿੰਟਆਉਟ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਿੱਥੇ ਖਰੀਦ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਵਪਾਰ (ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰ) ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਵਪਾਰ (ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰ) ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੇਜ਼ਰ ਖਾਤੇ ਅਤੇ ਡੈਬਿਟ ਨੋਟ ਆਦਿ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੀਟੀਓ ਨੇ 10.12.2005 ਦੇ ਹਾਈ ਸੀਜ਼ ਸੇਲ ਐਗਰੀਮੈਂਟ ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇੰਡਸ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 'ਖਰੀਦਦਾਰ' ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; 12.12.2005 ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਾਈ ਸੀਜ਼ ਸੇਲ ਐਗਰੀਮੈਂਟ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਰਾਧਾ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 'ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ' ਅਤੇ 'ਖਰੀਦਦਾਰ' ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 25.11.2009 ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੇਲ ਇਨਵੌਇਸ, ਲੈਡਿੰਗ ਦਾ ਬਿੱਲ। ਹਾਈ ਸੀਜ਼ ਸੇਲ ਐਗਰੀਮੈਂਟ, ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਵਿਕਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਲ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਮਾਲ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸੀਟੀਓ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮਾਲ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ

ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੱਚਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਰਾਧਾ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਆਰਡਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"1) .... ਮੈਸਰਜ਼ ਇੰਡਸ ਟ੍ਰੈਪਿਕਸ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਵੇਲੰਕੀ ਫਰੇਮ ਵਰਕਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ 10.12.2005 ਦੇ ਹਾਈ ਸੀ ਸੇਲ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ 'ਖਰੀਦਦਾਰ' ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

12.12.2005 ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਾਈ ਸੀ ਸੇਲ ਐਗਰੀਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮੈਸਰਜ਼ ਵੇਲੰਕੀ ਫਰੇਮ ਵਰਕਸ ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਧਾ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ - ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 'ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ' ਅਤੇ 'ਖਰੀਦਦਾਰ' ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 25.11.2009 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਵਿਕਰੀ ਮਾਲ ਦੇ ਕਸਟਮ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਲ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਸਰਹੱਦਾਂ

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਵਿਕਰੀ ਸੀ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੱਚਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਧਾ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।

9.2 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮਾਲ ਦੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟਾਈਟਲ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(2) ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਸੀ, ਸੀਟੀਓ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਾਇਆ। ਤੱਥ ਕਿ: (i) ਇੰਡਸ ਨੇ ਯਾਂਗੋਨ (ਮਿਆਂਮਾਰ) ਤੋਂ ਵਿਜ਼ਾਗ (ਭਾਰਤ) ਲਈ ਮਿਆਂਮਾਰ ਹਾਰਡਵੁੱਡ ਗੁਰਜਨ ਰਾਊਂਡ ਲੌਗਜ਼ ਦੇ 324 ਪੀਸੀਐਸ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਲੇਡਿੰਗ ਨੰਬਰ 01/ਯ ਗ ਨ - ਵੀ ਜ਼ ਗ ਮਿਤੀ 09.12.2005 ਦੇ ਬਿੱਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤਕ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ; (ii) ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸ੍ਰੀ ਸੰਜੀਵ ਕੁਮਾਰ ਅਗਰਵਾਲ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਮਾਲਕ) ਨੇ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਨੰਬਰ 804116 ਮਿਤੀ 12.12.2005 ਦਾ ਬਿੱਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਬਿੱਲ 'ਤੇ ਇਕੱਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਲਈ; ਅਤੇ (iii) ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਨੰਬਰ 804353 ਮਿਤੀ 28.12.2005 ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਬਿਲ ਆਫ ਐਂਟਰੀ 'ਤੇ ਇਕੱਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀਟੀਓ ਨੇ 12.01.2006 ਦੇ ਡੈਬਿਟ ਨੋਟ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰਾਧਾ 'ਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1,14,86,342/- ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ 12.12.2005 ਦੇ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੀ ਪਰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ 12.01.2006 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੈਬਿਟ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

9.3 ਸੀਟੀਓ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਾਲ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਸੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦਾ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਦਰਾਮਦ ਜਾਂ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਲ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀਟੀਓ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਦੂਜਾ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ

ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤਾ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਉਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ-ਲਾਅ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ, ਸੀਟੀਓ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਕਸਟਮ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਸੀ। ਸੀਟੀਓ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ:

“2) .... ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬਿਲ ਆਫ ਐਂਟਰੀ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮਾਲ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਸਟਮਜ਼ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਊਟੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਜਾਂ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਮਾਲ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ।

4) ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਬੇਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 21.11.05 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚਤੁਰਭੁਜ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਠਜੋੜ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ 10.12.2005 ਅਤੇ 12.12.2005 ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਦੋ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਹੁੰਦੀ।

5) ਇਹ ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 2 ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤਾ ਉਦੋਂ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਉਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ. ਟਾਟਾ ਆਇਰਨ ਐਂਡ ਸਟੀਲ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ, ਬੰਬੇ ਬਨਾਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐੱਸ.ਆਰ. ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ 11 ਐੱਸਟੀਸੀ 655-ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਵਜੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਏ) ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਕਸਟਮ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਾਂਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

9.4 ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸੀਟੀਓ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰੁਪਏ ਦੇ ਟਰਨਓਵਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਛੋਟਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਲਾਜ ਦੌਰਾਨ 1,14,86,342/- ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ। 14,35,793/-

ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਮਿਤੀ 18.05.2010: ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ ਅਤੇ ਪਿਛੋਕੜ

10. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਛੇ ਹੋਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮਿਆਦ 2006-07 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਿਤੀ 18.05.2010 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੀਟੀਓ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਟਰਨਓਵਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। 4,05,09,427/-, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਟਰਨਓਵਰ ਮਾਲ ਦੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟਾਈਟਲ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ

ਉਕਤ ਵਿਕਰੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਢੰਗ. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ 26.11.2009 ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਵਿਕਰੇਤਾ, ਪਹਿਲਾ ਖਰੀਦਦਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਛੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਧਿਰਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

10.1. ਪਹਿਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਲੱਕੜ ਦੇ ਲੌਗਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਮਾਸਟਰ ਐਗਰੀਮੈਂਟ ਮਿਤੀ 01.04.2006 ਨੂੰ ਅਲਕੇਮਲ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਪੀ.ਟੀ.ਈ. ਲਿਮਟਿਡ (ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ), ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਲੰਬਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਿਮਿਟੇਡ (ਪਹਿਲਾ ਖਰੀਦਦਾਰ), ਵੇਲੰਕੀ ਫਰੇਮ ਵਰਕਸ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਉਕਤ ਰਾਧਾ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਅੰਤ-ਖਰੀਦਦਾਰ)। ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਲੰਬਰਜ਼ ਪ੍ਰਾ. ਲਿਮਿਟੇਡ, ਯਾਂਗੋਨ (ਮਿਆਂਮਾਰ) ਤੋਂ ਵਿਜ਼ਾਗ (ਭਾਰਤ) ਲਈ ਮਿਆਂਮਾਰ ਹਾਰਡਵੁੱਡ ਗੁਰਜਨ ਰਾਊਂਡ ਲੌਗ ਦੇ 155 ਪੀਸੀਐਸ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ; ਹਾਈ ਸੀਸ ਸੇਲ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 11.04.2006 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲੇਡਿੰਗ ਨੰਬਰ ਜੀਸੀਟੀਸੀ/531/06/11 ਮਿਤੀ 08.04.2016 ਦੇ ਬਿੱਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ 11.04.2006 ਨੂੰ ਹੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰਾਧਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਿੱਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 12.04.2006 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਲਈ ਬਿੱਲ ਆਫ ਐਂਟਰੀ (ਬੀ/ਈ ਨੰਬਰ 601744) ਲੱਕੜ ਦੇ ਗੋਦਾਮ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ, 26.04.2006 ਨੂੰ, ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ (ਬੀ/ਈ ਨੰਬਰ 602044)) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

10.2 ਦੂਜੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਲੱਕੜ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਮਾਸਟਰ ਐਗਰੀਮੈਂਟ ਮਿਤੀ 01.08.2006 ਨੂੰ ਵੁੱਡ ਕਰਾਫਟ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਪੀਟੀਈ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਿਮਿਟੇਡ (ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ), ਅਲਪਾਈਨ ਪੈਨਲਜ਼ ਪ੍ਰਾਇ. ਲਿਮਿਟੇਡ (ਪਹਿਲਾ ਖਰੀਦਦਾਰ)। ਵੇਲੰਕੀ ਫਰੇਮ ਵਰਕਸ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਐੱਮ. ਇੰਡੋ ਬਿਟੂਮਨ ਉਤਪਾਦ, ਰਾਜਸਥਾਨ (ਅੰਤ-ਖਰੀਦਦਾਰ)। ਮੈਸਰਜ਼ ਐਲਪਾਈਨ ਪੈਨਲਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ. ਲਿਮਟਿਡ, ਨੇ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਤੋਂ ਵਿਜ਼ਾਗ ਲਈ ਮਲੇਸ਼ੀਅਨ ਰਾਊਂਡ ਲੌਗਸ ਦੇ 273 ਪੀਸੀਐਸ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ, 20.08.2006 ਦੇ ਲੇਡਿੰਗ ਨੰਬਰ ਏਐਮਬੀ1106/VIZ-05 ਦੇ ਬਿੱਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ 26.08.2006 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਇਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਮੈਸਰਜ਼ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੰਡੋ ਬਿਟੂਮਨ ਉਤਪਾਦ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 30.08.2006 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਲਈ ਬਿਲ ਆਫ ਐਂਟਰੀ (ਬੀ/ਈ ਨੰਬਰ 604498) ਲੱਕੜ ਦੇ ਗੋਦਾਮ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ, 07.09.2006 ਨੂੰ, ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਬਿੱਲ (ਬੀ/ਈ ਨੰਬਰ 604677)) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਜੀਵ ਕੁਮਾਰ ਅਗਰਵਾਲ, ਵੇਲੰਕੀ ਫਰੇਮ ਵਰਕਸ, ਵਿਜ਼ਾਗ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) 'ਤੇ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

10.3 ਇਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਤੀਜਾ ਅਤੇ ਚੌਥਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਕੜ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਮਿਤੀ 01.10.2006 ਦੇ ਦੋ ਮਾਸਟਰ ਐਗਰੀਮੈਂਟਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਵੁੱਡ ਕਰਾਫਟ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਪੀ.ਟੀ.ਈ. ਲਿਮਿਟੇਡ (ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ), ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਲੰਬਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿ. ਲਿਮਟਿਡ (ਪਹਿਲਾ ਖਰੀਦਦਾਰ), ਵੇਲੰਕੀ ਫਰੇਮ ਵਰਕਸ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਐੱਮ. ਪਾਈਨ ਐਕਸਪੋਰਟਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ (ਅੰਤ-ਖਰੀਦਦਾਰ)। ਇਹਨਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਦੋ ਬਿੱਲ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਨੰਬਰ ਏMਬੀ1306/VIZ-01 ਅਤੇ ਏMਬੀ1306/VIZ-02 ਮਿਤੀ 08.10.2006, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 18.10.2006 ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ

ਇਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 19.10.2006 ਨੂੰ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਲਈ ਅਤੇ ਫਿਰ, 31.10.2006 ਨੂੰ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਬਿਲ ਆਫ਼ ਐਂਟਰੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

10.4 ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਇਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਪੰਜਵਾਂ ਅਤੇ ਛੇਵਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵੀ ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਕੜ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਮਿਤੀ 11.12.2006 ਅਤੇ 15.12.2006 ਦੇ ਦੋ ਮਾਸਟਰ ਐਗਰੀਮੈਂਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਵੁੱਡ ਕਰਾਫਟ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਪੀ.ਟੀ.ਈ. ਲਿਮਟਿਡ (ਵਿਕਰੇਤਾ), ਐਮ/ ਐੱਸ. ਜੀ.ਕੇ. ਗਨੇਰੀਵਾਲਾ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ (ਪਹਿਲਾ ਖਰੀਦਦਾਰ), ਵੇਲੰਕੀ ਫਰੇਮ ਵਰਕਸ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਮੈਸ. ਐਸਕੇ ਇੰਪੈਕਸ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ (ਅੰਤ-ਖਰੀਦਦਾਰ)। ਇਹਨਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ 21.12.2006 ਦੇ ਦੋ ਬਿੱਲਾਂ, ਨੰਬਰ ਸੀਓਐਨ1206/VIZ-04 ਅਤੇ ਸੀਓਐਨ1206/VIZ-05 ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ 04.01.2007 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅੰਤ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 05.01.2007 ਨੂੰ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਲਈ ਅਤੇ ਫਿਰ, 18.01.2007 ਨੂੰ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਬਿੱਲਾਂ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਕੀਤਾ।

10.5 ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ, ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਬਿੱਲ ਭਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਜੀਵ ਕੁਮਾਰ ਅਗਰਵਾਲ 'ਤੇ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਕਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸਬੰਧਤ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਡੈਬਿਟ ਨੋਟ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ।

11. 18.05.2010 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ, ਸੀਟੀਓ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਅਤੇ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਸਾਬਕਾ ਬਾਂਡ (ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ) ਲਈ, ਇਕੱਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿ ਕਸਟਮ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲੀਅਰੈਂਸ 'ਤੇ ਆਯਾਤ ਦੀ ਧਾਰਾ ਸੁੱਕ ਗਈ ਅਤੇ ਮਾਲ ਸਥਾਨਕ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ; ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਾਅਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਇਸ ਲਈ, ਟੈਕਸ ਦੇ ਯੋਗ ਸਥਾਨਕ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਵਜੋਂ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਸਿਰਫ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਕਤ ਵਿਕਰੀ ਨੇ ਸਥਾਨਕ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਗੁਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। , ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਲਈ.

11.1. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੀਟੀਓ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੱਤਰ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ (ਅਰਥਾਤ, ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰ), ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਐੱਮ. ਪਾਈਨ ਐਕਸਪੋਰਟਰਜ਼, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰੈਫਰ ਕੀਤੀ ਪਾਰਟੀ (ਅਰਥਾਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਮਲੇਸ਼ੀਅਨ ਰਾਊਂਡ ਲੈਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੱਤਰ ਮੈਸਰਜ਼ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਸਕੇ ਇਮਪੈਕਸ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, ਨੂੰ ਡਾਕ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਿੱਤੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਫਰਮ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੱਚਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ

ਵਜੋਂ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

11.2. ਮਿਤੀ 18.05.2010 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਸੀਟੀਓ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਅਤੇ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਉਪਯੋਗੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

"ਜਦੋਂ ਇਹ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੇਅਰ-ਹਾਊਸ ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟਾਈਟਲ ਡੀਡਜ਼ ਦੇ ਐਂਟਰੀ-ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦਾ ਐਕਸ-ਬਾਂਡ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਡਿਊਟੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਬਿੱਲ ਭਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬਿਲ ਆਫ਼ ਐਂਟਰੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਮਾਲ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਜਾਂ ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਜਿੰਨਾ ਮਾਲ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ.

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮੈਸਰਜ਼ ਪਾਈਨ ਐਕਸਪੋਰਟਰਜ਼, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਖਰੀਦ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ (ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3 ਰੁਪਏ 11057059/- ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਨੰ. 4 ਰੁਪਏ 4124375/-' ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੁੱਲ 15581434- 00) ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਰੈਫਰ ਕੀਤੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਪਾਰਟੀ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਮਲੇਸ਼ੀਅਨ ਰਾਊਂਡ ਲੈਗ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੀਲਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੱਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਸਰਜ਼ ਐਸਕੇ ਇਮਪੈਕਸ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਡਾਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 5 ਰੁਪਏ 8277263 ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 6 ਰੁਪਏ 3454968 ਕੁੱਲ = 11732231/- ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਤੋਂ ਖਰੀਦ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਮਰਥਨ ਦੇ ਨਾਲ "ਇਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਫਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਡੀਲਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੱਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਤਰਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹਾਈਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ

12. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. 2013 ਦੇ ਨੰਬਰ 4552 (20.01.2010 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ) ਅਤੇ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. 2013 ਦਾ ਨੰਬਰ 6258 (18.05.2010 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ)। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਰਿੱਟ

ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ 18.12.2014 ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

13. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ, 18.12.2014 ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਹੇਠ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਆਰਡਰ ਮਿਤੀ 20.01.2010 ਨੂੰ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. 2013 ਦਾ ਨੰਬਰ 4552। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ: (i) ਇਹ ਕਿ ਕੀ ਸੀਟੀਓ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਡੀਲਰ ਨੇ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ; (ii) ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸੀਮਾ, ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਰੂਪਾਂਤਰ; (iii) ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿ ਕੀ ਰਾਧਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਸੀ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਬਿੱਲ ਅਤੇ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; (iv) ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿ ਕੀ ਰਾਧਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ: (v) ਕੀ ਡਿਊਟੀ-ਮੁਕਤ ਦੁਕਾਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਲਈ ਲਾਗੂ ਸੀ; ਅਤੇ (vi) ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੀ-ਫਾਰਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ?

14. ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

14.1. ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਟੀਓ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਏਪੀ ਵੈਲਯੂ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2005, ਏਪੀ ਵੈਲਯੂ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਨਿਯਮ, 2005 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9(2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਸੀ.ਐਸ.ਟੀ. ਐਕਟ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੀ.ਟੀ.ਓ. ਕੋਲ ਸੀ.ਐੱਸ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ।

14.2. ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਚਤੁਰਭੁਜ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਿਲ ਆਫ ਲੈਡਿੰਗ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿਆਪਕ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰਾਧਾ (ਅੰਤ-ਖਰੀਦਦਾਰ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਾਲ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਵਿਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਬਿੱਲ 'ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਏ ਬਿਨਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸਰਟੀਓਰੀ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਉਪਾਅ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੀਮਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਸਰਟੀਓਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪਣਾਏ ਗਏ

ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਹਾਈ ਸੀਜ਼ ਸੇਲ ਐਗਰੀਮੈਂਟ ਅਤੇ ਬਿੱਲ ਆਫ ਲੇਡਿੰਗ ਆਦਿ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਰਾਧਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਹੋਰ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਰ-ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਹੀ ਮਾਮਲਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੇਗਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ:

"ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਸਮਝੌਤੇ, ਲੇਡਿੰਗ ਦਾ ਬਿੱਲ ਜਾਂ ਇੰਡੀਅਨ ਬਿੱਲ ਆਫ ਲੇਡਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰਾਧਾ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਅਤੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ) ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਹੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਮਾਮਲਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ।

14.3. ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਢਲੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਖ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਕੀ ਰਾਧਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਦਾਖਲਾ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਿੱਥੇ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ/ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਦੀ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਲਈ ਕੋਈ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿੱਲ ਆਫ਼ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਦੁਆਰਾ, ਕਿ ਹੋਰ ਵੀ, ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਯਾਤਕ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦਾ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਇੱਕ ਆਯਾਤਕ ਵਜੋਂ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਦਲੀਲ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਆਯਾਤ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਸਿਰਫ ਘਰੇਲੂ ਵਿਕਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ , ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੀ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਬਿਲ ਆਫ਼ ਐਂਟਰੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਯਾਤਕ; ਕਿ ਸਿਸਟਮ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੀ ਬਿੱਲ ਆਫ਼ ਐਂਟਰੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੰਪੋਰਟ ਜਨਰਲ ਮੈਨੀਫ਼ੈਸਟ (ਆਈਜੀਐਮ) ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਬਿਲ ਆਫ਼ ਐਂਟਰੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਈਜੀਐਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿ ਰਾਧਾ ਦਾ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਦਰਾਮਦ ਦੌਰਾਨ

ਰਾਧਾ ਆਖਰੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਈਜੀਐਮ ਨੇ ਵੀ ਇਹੀ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਾਲ ਦੇ ਆਮ ਮਾਲ ਨਾਲ ਮਿਲਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਲ ਦਾ ਆਖ਼ਰੀ ਖਰੀਦਦਾਰ/ਅੰਤਿਮ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਧਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਰਾਮਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਸੀ। ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਧਾ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਰਾਧਾ ਨੂੰ ਮਾਲ ਵੇਚਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਰਾਧਾ ਨੇ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਮੁੱਲ।

14.4. ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(2) ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਕਿ, 'ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ' ਵਿਕਰੀ ਲਈ, ਇਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਆਯਾਤ ਜਾਂ ਉਹ ਜੋ ਮਾਲ ਦੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਲ ਨੂੰ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ, ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ, ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਅਤੇ ਘਰ ਲਈ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਬਿੱਲ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਖਪਤ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦਰਾਮਦ ਅਤੇ ਬਿਲ ਆਫ ਐਂਟਰੀ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ। , ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ।

14.4.1. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਏਬੀ) ਵਿੱਚ "ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਸਟਮ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਮਾਲ ਜਾਂ ਨਿਰਯਾਤ ਮਾਲ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਸਟਮ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਕਸਟਮ ਸਟੇਸ਼ਨ" ਅਤੇ "ਕਸਟਮ ਅਥਾਰਟੀ" ਦਾ ਉਹੀ ਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ "ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ", ਕਸਟਮ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਸਟੋਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ।

14.4.2. "ਆਯਾਤਕਰਤਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(23) ਵਿੱਚ "ਆਯਾਤ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(25) ਵਿੱਚ "ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਮਾਲ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਮਾਲ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਥਾਨਕ ਵਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਯਾਤ ਮਾਲ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(26) ਵਿੱਚ "ਆਯਾਤਕਰਤਾ" ਦੀ ਸੰਮਲਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਆਯਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਮਾਲ ਦਾ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਰਾਮਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਇੱਕ ਆਯਾਤਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ "ਆਯਾਤਕਰਤਾ" ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੜੱਪਣ ਲਈ ਨਹੀਂ

ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਨੇ ਬਿਲ ਆਫ਼ ਐਂਟਰੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਦਾ ਬਿੱਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਮਾਲ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਾਲ ਦਾ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਸੀ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਰਾਧਾ ਨੂੰ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸਾਮਾਨ ਵੇਚਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਰਾਧਾ ਹੀ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਿੱਲ ਵਿਚ ਰਾਧਾ ਦਾ ਨਾਮ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਦਾਖਲੇ ਨੇ ਰਾਧਾ ਨੂੰ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਬਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

"ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(23) ਆਯਾਤ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵੀ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (25) ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਲ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪਰ ਉਹ ਵਸਤੂਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (25) ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਥਾਨਕ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ" ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਆਯਾਤ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ (ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਦਰਾਮਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਲ ਆਫ ਐਂਟਰੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ), ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 2(26) ਵਿੱਚ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਆਯਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਆਯਾਤਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਮਾਲ ਦਾ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਇੱਕ ਆਯਾਤਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਆਯਾਤਕ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਿਰਫ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਮਾਂ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(26) ਵਿੱਚ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਉਹ ਅੰਗ, ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਨਿਰਯਾਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਰੀਡੀਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੜੱਪਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਿਸਨੇ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(26) ਇੱਕ ਸੰਮਲਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਕੈਰੀਅਰ ਤੋਂ ਮਾਲ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਯਾਤਕ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੰਦਰਾਜ਼ ਦਾ ਬਿੱਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਮਾਲ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਮਾਲ ਦਾ ਆਯਾਤਕ ਹੈ।

ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦਾ ਆਯਾਤਕ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਮਾਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਯਾਤਕ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸੈਕਸ਼ਨ 2(26) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਮਾਲ ਦੀ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ

ਹੈ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੇ, ਇੱਕ ਬਿਲ ਆਫ ਐਂਟਰੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਆਯਾਤ ਮੈਨੀਫੈਸਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਮਾਲ ਦੀ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ..... ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਇਸਲਈ , ਕਿ, ਇਸਦੇ ਆਯਾਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਆਯਾਤਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਧਾ ਨੂੰ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸਮਾਨ ਵੇਚਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਰਾਧਾ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਨਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ। ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਧਾ ਦਾ ਨਾਮ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਐਂਟਰੀ ਐਕਸ-ਬਾਂਡ (ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਝੁਠਲਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਾਧਾ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।"

14.4.3. ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਸਟਮ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਯਾਤ ਜਨਰਲ ਮੈਨੀਫੈਸਟ ਦੀ ਸਾਰਥਕਤਾ ਅਤੇ ਮਹੱਤਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ; ਫ਼ੀਸ (ਕਸਟਮ ਦਸਤਾਵੇਜ਼) ਨਿਯਮ, 1970, ਅਤੇ ਆਯਾਤ ਮੈਨੀਫੈਸਟ (ਜਹਾਜ਼) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1971 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦੇ ਸੋਧ ਜਾਂ ਪੂਰਕ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਆਈਜੀਐਮ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਆਯਾਤਕ ਵਜੋਂ ਆਖਰੀ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ ਨਾਮ; ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਆਈਜੀਐਮ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਸਿਰਫ ਆਖਰੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਆਯਾਤਕਰਤਾ/ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਈਜੀਐਮ ਵਿੱਚ ਰਾਧਾ ਦਾ ਨਾਮ ਆਯਾਤਕਰਤਾ/ਪ੍ਰੇਸਾਨੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30(3) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਾਲ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ:-

"ਇੰਪੋਰਟ ਜਨਰਲ ਮੈਨੀਫੈਸਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਗੋ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ, ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਕੋਡ ਨੰਬਰ, ਆਈਜੀਐਮ ਨੰਬਰ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਦਰਸਾਏ ਨਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਆਯਾਤ ਜਨਰਲ ਮੈਨੀਫੈਸਟ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਾਲ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਯਾਤ ਜਨਰਲ ਮੈਨੀਫੈਸਟ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਨਰਲ ਮੈਨੀਫੈਸਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਮਾਲ ਦਾ ਆਖਰੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਦਰਾਮਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ/ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੰਸਾਈਨੀ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30(3) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਮਾਲ ਨੂੰ ਅੰਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। - ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਕਰੀ।"

14.4.4. ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਾਲ ਦਾ ਆਯਾਤਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਆਈਜੀਐਮ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦਰਾਮਦ 'ਤੇ ਮਾਲ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਅਤੇ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ; ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਿਲ ਆਫ਼ ਐਂਟਰੀ (ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਘੋਸ਼ਣਾ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1995 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਵੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਵੀ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. 2013 ਦਾ ਨੰਬਰ 6258 ਜਿੱਥੇ ਦੂਜੀ ਧਿਰ (ਪਹਿਲਾ ਖਰੀਦਦਾਰ) ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਲੰਬਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਸੀ। ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਕਤ ਬਿਲ ਆਫ਼ ਐਂਟਰੀ ਵਿੱਚ ਰਾਧਾ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਗਲਤੀ ਨੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਮਾਲ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਰਾਧਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਮਾਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ:-

ਉਕਤ ਬਿੱਲ ਆਫ ਐਂਟਰੀ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਸਟਮ ਹਾਊਸ ਏਜੰਟ ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਕਸਟਮ ਤੋਂ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਨੂੰ ਮੈਸਰਜ਼ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਰਾਧਾ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼, ਅਤੇ ਮਾਲ ਕਸਟਮ ਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਦਰਾਮਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨਾਮ ਰਾਧਾ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਸੰਜੀਵ ਕੁਮਾਰ ਅਗਰਵਾਲ, ਵੇਲੰਕੀ ਫਰੇਮਵਰਕਸ ਵਜੋਂ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸੰਜੀਵ ਕੁਮਾਰ ਅਗਰਵਾਲ, ਵੇਲੰਕੀ ਫਰੇਮਵਰਕਸ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਿਲ ਆਫ ਐਂਟਰੀ ਰਾਧਾ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਮਾਲ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਲੰਬਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦੁਆਰਾ; ਇਹ ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਾਲ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਾਧਾ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਸਿਰਫ ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਮਾਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ।"

14.4.5 ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਦੁਬਾਰਾ ਬਿਲ ਆਫ਼ ਐਂਟਰੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਾਧਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਿਰਫ਼ ਮਾਲ ਦੇ ਆਯਾਤਕਰਤਾ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ 'ਤੇ; ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਰਾਧਾ। ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਰਾਧਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ:-

"ਜੇਕਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਐਂਟਰੀ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਧਾ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਟਰੇਡਰਜ਼ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਲੀਅਰਿੰਗ ਹਾਊਸ ਏਜੰਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਲੰਬਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸੰਜੀਵ ਕੁਮਾਰ ਅਗਰਵਾਲ, ਵੇਲੰਕੀ ਫਰੇਮਵਰਕਸ ਅਤੇ ਬਿੱਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੰਦਰਾਜ਼ ਰਾਧਾ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੂਰਬਾਂਚਲ ਲੰਬਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਜਾ ਰਹੇ ਮਾਲ 'ਤੇ ਰਾਧਾ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਨੇ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਮਾਲ ਖਰੀਦਿਆ, ਮਾਲ ਦਾ ਆਯਾਤਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਿੱਲ ਆਫ ਐਂਟਰੀ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਰਾਧਾ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰਾਧਾ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ. ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"

14.4.6 ਮਿਨਰਲਜ਼ ਐਂਡ ਮੈਟਲਜ਼ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ: 1999 (106) ਈਐਲਟੀ 23 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਦੇ ਬਿੱਲ 'ਤੇ ਨਾਮ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਕੱਲੇ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਟਾਈਟਲ ਡੀਡਜ਼ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਬਿੱਲ ਆਫ਼ ਐਂਟਰੀ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖਣਿਜਾਂ ਅਤੇ ਧਾਤਾਂ ਦੇ ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਖ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ, ਕਿ ਕੀ ਐਂਟਰੀ ਬਿਲ 'ਤੇ ਨਾਮ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਟਾਈਟਲ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਬਿਲ ਆਫ ਐਂਟਰੀ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਉੱਠਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਬਿਲ ਆਫ਼ ਐਂਟਰੀ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਦੀ ਸਾਰਥਕਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬੰਧਨ ਵਾਲੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

14.5 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮੰਨਦਿਆਂ ਕਿ ਸੀਟੀਓ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਰਾਧਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਾਧਾ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਮੌਕੇ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰਾਧਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਦੀ ਪੂਰੀ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਕਰੀ ਕਸਟਮ ਬੈਰੀਅਰ ਦੇ ਪਾਰ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਮੌਕੇ, ਇਹ ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਸੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅੱਗੇ ਕੇਸ ਇਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ

ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਅਸੰਗਤ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਉਲਟ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਸੀ। ਬਿਲ ਆਫ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਧਾ ਦਾ ਨਾਮ ਆਖਰੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

14.5.1. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰਾਧਾ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਰਿਟ ਕੋਰਟ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਧਾਰਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸਵਾਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹੋਰ ਵੀ, ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਝੁਠਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਂ, ਨਾ ਕਿ ਰਾਧਾ ਦਾ ਨਾਮ, ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਸੀ।

14.6 ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਖਣਿਜ ਅਤੇ ਧਾਤੂਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਕਤ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਹੋਟਲ ਅਸ਼ੋਕਾ (ਇੰਡੀਅਨ ਟੂਰਿਸਟ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ। v. ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸਜ਼ ਐਂਡ ਐਨ.ਆਰ.: (2012) 3 ਐੱਮਸੀਸੀ 204. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਡਿਊਟੀ-ਮੁਕਤ ਦੁਕਾਨਾਂ 'ਤੇ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ। ਭਾਰਤ, ਉਥੇ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉੱਥੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਰਾਮਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

14.7 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਿਕਰੀ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਸੀ-ਫਾਰਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਲਪਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 12 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਇਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। (7) ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ (ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਟਰਨਓਵਰ) ਨਿਯਮ, 1957।

14.8. ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜਾਂ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸੀ-ਫਾਰਮ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਸੈਸਮੈਂਟ ਆਰਡਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਡੀਲਰਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਸ਼ੰਕਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤਾਂ ਹੀ ਸੀ-ਫਾਰਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਡੀਲਰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ:-

"ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀ-ਫਾਰਮ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਜ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਹੈ। ਨੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਕੁਝ ਡੀਲਰਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ੰਕੇ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੇ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਡੂੰਘਾਈ

ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਡੀਲਰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੀ-ਫਾਰਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਿਆਇਤੀ ਦਰ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੁਰੰਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਣਗੇ। ਅੱਜ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ-ਫਾਰਮ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਿਆਇਤੀ ਦਰ ਦਾ ਲਾਭ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਸੀ-ਫਾਰਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅੱਜ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ-ਫਾਰਮ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਦੋਵੇਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਸਫਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਫੁਟਕਲ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਚੇ ਦੇ।"

ਵਿਰੋਧੀ ਬੇਨਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦੇ

15. ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਸਾਰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

16. ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ 21.11.2005 ਦੇ ਚਤੁਰਭੁਜ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਧਿਰਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਰੱਖੀ ਹੈ ਕਿ ਇੰਡਸ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਰਯਾਤਕ ਯਾਨੀ ਡਬਲਯੂਬੀਟੀ 'ਤੇ ਖਰੀਦ ਆਰਡਰ ਵਧਾਏਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ, ਸਿੰਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ (ਬਿੱਲ ਆਫ਼ ਲੈਡਿੰਗ) ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਿਰ ਮਾਲ ਦੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਧਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਟਾਈਟਲ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰੇਗਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਚਤੁਰਭੁਜ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਿੰਧ ਨੇ ਡਬਲਯੂਬੀਟੀ ਨਾਲ 180 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਲਾਈਨ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਸੀ ਪਰ ਸਮਝੌਤੇ ਨੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਧਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ। ਮਾਲ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਰੱਖੀ ਕਿ ਮਾਲ ਕੇਵਲ ਰਾਧਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਚੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਡਬਲਯੂਬੀਟੀ (ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ) ਅਤੇ ਰਾਧਾ (ਅੰਤ-ਖਰੀਦਦਾਰ) ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਗੁਪਤਤਾ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਰਾਧਾ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਸਟਮ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਮਾਲ ਕਲੀਅਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਡਿਲੀਵਰੀ ਨੋਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਲ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਰਾਧਾ; ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬੰਦਰਗਾਹ ਤੋਂ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਤੱਕ ਰਾਧਾ ਦੀ ਸੀ।

16.1. ਉਪਰੋਕਤ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ "ਆਯਾਤ ਦੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ" ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸਯੋਗ

ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ, ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੋ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਲ ਦੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆਵਾਜਾਈ, ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ "ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ" ਨਹੀਂ ਹੈ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ 3(ਏ) ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਸ ਵਿਕਰੀ ਨੇ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਰਾਧਾ ਵਿਚਕਾਰ ਦੂਜੇ ਹਾਈ ਸੀਜ਼ ਸੇਲ ਐਗਰੀਮੈਂਟ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਡੈਬਿਟ ਨੋਟ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਮਾਲ ਦਾ ਮਾਲਕ ਮੰਨ ਕੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

16.2. ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 286 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਜਾਂ ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਧਾਂਤ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਯਾਤ ਜਾਂ ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ ਕਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਯਾਤ ਜਾਂ ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ ਕਦੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮੌਕੇ ਅਜਿਹਾ ਆਯਾਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਲ ਨੂੰ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਮਬੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਬੰਬਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: (1997) 7 ਐਸਸੀਸੀ 190 ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮੌਕੇ' ਅਤੇ "ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮੌਕੇ ਆਯਾਤ ਦਾ ਉਹੀ ਅਰਥ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 5 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ: ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਵਿੱਚ "ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ" ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4(2) ਵਿੱਚ "ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ" ਸ਼ਬਦ। ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਨੂੰ ਉਹੀ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਟਾਟਾ ਆਇਰਨ ਐਂਡ ਸਟੀਲ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿਚ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬੰਬਈ ਬਨਾਮ ਐੱਸ.ਆਰ. ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.: ਏਆਰ1961 ਐੱਸਸੀ 65, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮੌਕੇ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮੌਕੇ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ, ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਅੰਦੋਲਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ।

16.3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੇ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਲ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਮੁੰਦਰ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਏਬੀ) ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ "ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਸਟਮ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਮਾਲ ਜਾਂ ਨਿਰਯਾਤ ਮਾਲ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਸਟਮ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ, ਸੇਲ ਆਫ਼ ਗੁੱਡਜ਼ ਐਕਟ, 1930' ਦੀ ਧਾਰਾ 2(4) ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਐਲ ਗੋਕਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਆਫ਼ ਸੇਲਜ਼-ਟੈਕਸ (ਨਿਰੀਖਣ) ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ: (1960) 2 ਐਸਸੀਆਰ 852 ਅਤੇ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਐਂਡ ਮੈਟਲਜ਼ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ: (1998) 7 ਐਸਸੀਸੀ 19",

ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਲ ਆਫ਼ ਲੈਡਿੰਗ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਲ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੋਟਲ ਅਸ਼ੋਕਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਲ ਬਾਂਡਡ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਸਰਹੱਦ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ

16.4. ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਰਾਧਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਬਿੱਲ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ 12.12.2005 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਤੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ, 28.12.2005 ਨੂੰ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਾਲ ਦੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਰਾਧਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਅਤੇ ਰਾਧਾ ਵਿਚਕਾਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ ਸੀ। ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।

16.5 ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(ਏ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਪਰ , ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ, ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤ੍ਰਾਵਨਕੋਰ-ਕੋਚੀਨ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। v. ਸ਼ਨਮੁਘਾ ਵਿਲਾਸ ਕਾਜੂਨਟ ਫੈਕਟਰੀ, ਕੁਇਲੋਨ: ਏਆਈਆਰ 1953 ਐਸਸੀ 333 ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਸਖ਼ਤ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਚਤੁਰਭੁਜ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਾਲ ਬਾਹਰੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ; ਉਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਆਯਾਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਭਾਗ ਚੋਣਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਚਤੁਰਭੁਜ ਸਮਝੌਤਾ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਗੁਪਤਤਾ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਭਾਰਤੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

16.6 ਮੁੱਖ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਮਾਲ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਬਿੱਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਗਈ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਦਰਾਮਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਾਲ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਵਸੂਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚੰਗੇ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ "ਆਯਾਤਕਰਤਾ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਕਿ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਫਰਕ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦਾ ਮਾਲਕ ਕੌਣ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਐਕਟ, ਅਤੇ ਕਸਟਮਜ਼

ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ। ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ. v. ਸੰਪਤ ਰਾਜ ਦੁੱਗਰ ਅਤੇ ਅੰਕ.: (1992) 2 ਐੱਮਸੀਸੀ 66, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਵਿਚ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਭਰਨ ਸਮੇਂ ਮਾਲ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ ਪਰ ਮਾਲ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾ ਦਰਸਾਓ।

16.7 ਡੈਬਿਟ ਨੋਟ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰਾਧਾ 'ਤੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਬਾਅਦ ਦੇ ਡੈਬਿਟ ਨੋਟ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਸੀ ਪਰ, ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਜੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, "ਵਿਕਰੀ" ਵਿੱਚ ਮੁਲਤਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਡੈਬਿਟ ਨੋਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਲ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰਿਆ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਿੱਲ ਆਫ ਲੇਡਿੰਗ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਮਿਤੀ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਕਾਰਕ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹਨ। ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਪੁਆਇੰਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ; ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸਬੰਧਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਅਤੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਚਾਰ।

16.8. ਵਿਕਲਪਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿੱਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੇਚੈਨੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਤੀਜੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ। ਸਟਾਰ ਪੇਪਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.: 1995 ਐੱਸਯੂਪੀਪੀ (4) ਐੱਮਸੀਸੀ 674 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। , ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ।

17. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਾਖਾਪਟਨਮ ਵਿਖੇ ਕਸਟਮ ਫਰੰਟੀਅਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਨਾਲ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰੀਡਿੰਗ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰੋ ਕਿ ਕਥਿਤ ਏਜੰਸੀ ਸਮਝੌਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਰਾਧਾ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਨਾਮਾਤਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ, ਜੋ ਸਿਰਫ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਚੋਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਥਿਤ ਏਜੰਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਨੇ ਆਯਾਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੀ ਜੋ ਅਸਲ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹੀ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਾਖਾਪਟਨਮ ਵਿਖੇ ਕਸਟਮ ਫਰੰਟੀਅਰ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਧਾ ਨੂੰ ਅਸਲ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਖਾਪਟਨਮ ਵਿਖੇ ਕਸਟਮ ਫਰੰਟੀਅਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦੇ ਅਧਾਰ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ।

17.1. ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲਾ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਕੱਲਾ ਆਯਾਤਕ ਸੀ ਜੋ ਬੇਮਿਸਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਦਰਾਮਦ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਯਾਤ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੱਕ, ਰਾਧਾ ਕਿਤੇ ਵੀ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਰਾਧਾ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਦਰਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਦੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਫੀ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰਾਧਾ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਖਾਪਟਨਮ (ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ) ਤੋਂ ਲਖਨਊ (ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ) ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

17.2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਕਿ ਆਯਾਤ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਕਿਸੇ ਆਯਾਤਕ ਨੂੰ ਕਦੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤਕ ਕੌਣ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਫ਼ਸਰ ਵੱਲੋਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਘੋਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਦਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਸਹੀ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

18. ਅਸੀਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਸਕੈਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

19. ਇੱਥੇ ਜੋ ਕੁਝ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ "ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ" ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਤਹਿ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਚਤੁਰਭੁਜ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਕੇ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ (ਮਾਲ ਦੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ) ਮਾਲ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਕਸਟਮ ਏਰੀਏ ਤੋਂ ਮਾਲ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਬਿਲਾਂ ਦਾ ਐਂਟਰੀ ਭਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਡੈਬਿਟ ਨੋਟ ਬਣਾਏ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਲ ਅਤੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਸਿਰਫ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਸੀ। ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਬਿਲ ਆਫ ਐਂਟਰੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮਾਲ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸੀ ਤਾਂ ਬਿੱਲ ਆਫ਼ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

19.1. ਇਸ ਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੇ ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ?
ਆਯਾਤ ਦੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ: ਅਰਥ

20. ਮੁੱਖ ਮੁੱਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, "ਆਯਾਤ ਦੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

20.1. ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 286 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 286 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ:

"286. ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦੀਆਂ। - (1) ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਥਾਨ-

(ਏ) ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ; ਜਾਂ

(ਬੀ) ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਮਾਲ ਦੇ ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ।

(2) ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਧਾਂਤ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਕਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

20.2. ਧਾਰਾ 286 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੰਸਦ ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦਾ ਕੋਰਸ ਜੇ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ-(ਏ) ਇੱਕ ਰਾਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਮੌਕੇ; ਜਾਂ (ਬੀ) ਇੱਕ ਰਾਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦੌਰਾਨ ਮਾਲ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 1 ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 2 ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-

"3. ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਕਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਨੂੰ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ-

(ਏ) ਇੱਕ ਰਾਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਮੌਕੇ;

(ਬੀ) ਇੱਕ ਰਾਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮਾਲ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 1. ਜਿੱਥੇ ਮਾਲ ਕਿਸੇ ਕੈਰੀਅਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਬੇਲੀ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ, ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੈਰੀਅਰ ਜਾਂ ਬੇਲੀ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 2. ਜਿੱਥੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਇੱਕੋ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮਾਲ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਦਾ।"

20.3. ਆਯਾਤ ਜਾਂ ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਕਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਮਾਲ ਦੇ ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਕੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਯਾਤ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਲ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੇ ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਆਯਾਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਾਲ ਦੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਲ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਆਯਾਤ ਦੇ ਕੋਰਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਨੂੰ ਐਕਸਟਰੈਕਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:-

"5. ਆਯਾਤ ਜਾਂ ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਕਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

XXX XXX XXX

(2) ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਆਯਾਤ ਮੌਕੇ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਲ ਨੂੰ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

XXX XXX XXX

20.4. "ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ" ਅਤੇ "ਵਿਕਰੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ/ਅਰਥ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (ਏਬੀ) ਅਤੇ (ਜੀ) ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

"(ਏਬੀ) "ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਸਟਮ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਮਾਲ ਜਾਂ ਨਿਰਯਾਤ ਮਾਲ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਸਟਮ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ-ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, "ਕਸਟਮ ਸਟੇਸ਼ਨ" ਅਤੇ "ਕਸਟਮ ਅਥਾਰਟੀ" ਦੇ ਉਹੀ ਅਰਥ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਕਸਟਮ ਐਕਟ, 1962 (1962 ਦਾ 52);

(ਜੀ) "ਵਿਕਰੀ", ਇਸਦੇ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵੀ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਨਕਦ ਜਾਂ ਮੁਲਤਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ,

(i) ਨਕਦ, ਮੁਲਤਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ;

(ii) ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਾਲ (ਭਾਵੇਂ ਮਾਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ) ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ;

(iii) ਕਿਰਾਏ-ਖਰੀਦਣ 'ਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਣਾਲੀ,

(iv) ਨਕਦ, ਮੁਲਤਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ (ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਵਧੀ ਲਈ ਜਾਂ ਨਾ) ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ;

(v) ਨਕਦ, ਮੁਲਤਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ; (vi) ਸਪਲਾਈ, ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ, ਮਨੁੱਖੀ ਖਪਤ ਲਈ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਕੋਈ ਪੀਣ (ਚਾਹੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ) ਦੀ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਸਪਲਾਈ ਜਾਂ ਸੇਵਾ, ਨਕਦ, ਮੁਲਤਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲ 'ਤੇ ਗਿਰਵੀ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ;

20.5 "ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ" ਸ਼ਬਦ "ਕਸਟਮ ਪੋਰਟ" ਅਤੇ "ਕਸਟਮ ਸਟੇਸ਼ਨ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਕਲਾਜ਼ (11) ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦਾ ਉਪਯੋਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। (12), (13) ਅਤੇ (29) ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ:-

"(11) "ਕਸਟਮ ਖੇਤਰ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਸਟਮ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਖੇਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਮਾਲ ਜਾਂ ਨਿਰਯਾਤ ਮਾਲ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਸਟਮ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;

(12) "ਕਸਟਮ ਪੋਰਟ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਧੀਨ ਕਸਟਮ ਬੰਦਰਗਾਹ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਬੰਦਰਗਾਹ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕੰਟੇਨਰ ਡਿਪੂ ਹੋਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਥਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ;

(13) "ਕਸਟਮ ਸਟੇਸ਼ਨ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਸਟਮ ਪੋਰਟ, ਕਸਟਮ ਏਅਰਪੋਰਟ ਜਾਂ ਲੈਂਡ ਕਸਟਮ ਸਟੇਸ਼ਨ,

(29) "ਲੈਂਡ ਕਸਟਮ ਸਟੇਸ਼ਨ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਸਥਾਨ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਲੈਂਡ ਕਸਟਮ ਸਟੇਸ਼ਨ ਹੋਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

20.6. ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(4) ਵਿੱਚ "ਮਾਲ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ: -

"(4) "ਮਾਲ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼" ਵਿੱਚ ਲੇਡਿੰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿੱਲ, ਡੌਕ-ਵਾਰੰਟ, ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਕੀਪਰ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਵਾਫਰਿੰਗਜ਼ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਰੇਲਵੇ ਰਸੀਦ, ਮਲਟੀਮੋਡਲ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਮਾਲ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਬਜ਼ੇ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ, ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਮਰਥਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਮਾਲਕ;"

21. 'ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ' ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਰਥ, ਅਰਥ, ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸੈੱਟਅੱਪਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸੌਦੇ। ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਉਪਯੋਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ (i) ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; (ii) ਉਹ ਮਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ (iii) ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਆਯਾਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਆਯਾਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਆਯਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮਾਲ ਦੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਲ ਨੂੰ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

22. 'ਆਯਾਤ ਦੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ' ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ।

22.1. ਜੇ.ਵੀ. ਗੋਕਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਖੰਡ ਦੀਆਂ ਦੋ ਖੇਪਾਂ ਵੇਚਣ ਲਈ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ 24.03.1954 ਅਤੇ 15.04.1954 ਨੂੰ ਦੋ ਸਮਝੌਤੇ ਕੀਤੇ- 9,500 ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ। ਲੰਬੇ ਟਨ ਪੇਰੂਵੀਅਨ ਮੂਲ ਅਤੇ ਦੂਜੇ 25,000 ਮੀਟ੍ਰਿਕ ਟਨ ਮਹਾਂਦੀਪੀ ਮੂਲ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਡੀਲਰਾਂ ਨਾਲ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤੇ। ਕੁਝ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਸਮਾਨ

ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਜਹਾਜ਼ ਬੰਬਈ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਭਾਵ, ਜਦੋਂ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸਨ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਟਾਈਟਲ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਦਣ ਦੇ ਬਿੱਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਖੰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੀਮਤ. ਮਾਲ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਤਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਡਿਲਿਵਰੀ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1954-55 ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਟਰਨਓਵਰ ਤੋਂ ਉਕਤ ਦੋ ਵਿਕਰੀਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਘਟਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 31.01.1958 ਨੂੰ, ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਉਕਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਸੀ ਉਕਤ ਦੋ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਕਿ "ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੇ ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ" ਵਾਕੰਸ਼ ਕੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਦੋਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਰਾਮਦ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ਨਮੁਘਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਵਿਲਾਸ ਕਾਜੂ ਨਟ ਫੈਕਟਰੀ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:-

"9..... ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਦਾ ਕੋਰਸ ਉਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਆਪਣੀ ਦਰਾਮਦ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕਸਟਮ ਬੈਰੀਅਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਅੰਤ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਸਟਮ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

10. ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਦੋਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਯਾਤ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ-ਕੋਚੀਨੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਾਂਬੇ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਜੋ ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਮੌਕੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਸੀ ਜੋ ਮਾਲ ਦੇ ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਏ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਪਾਰੀ, ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਪਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਾਲ ਵੇਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਹਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਨੂੰ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਣ ਦੁਆਰਾ ਸੌਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਵਿਕਰੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਿਰਯਾਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਕਲਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 286(1)(ਬੀ) ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲੀ ਤੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ। ਇਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਮਾਲ ਦੇ ਉਲਟ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਫਿਰ ਤੋਂ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ-ਕੋਛੀਨ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਸ਼ਨਮੁਘਾ ਵਿਲਾਸ ਕਾਜੂਨਟ ਫੈਕਟਰੀ ਨੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਦੇ ਕੇਸ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਤਿੰਨ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਖਰੀਦਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ. (1) ਸਥਾਨਕ ਮਾਰਕਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ, (ii) ਇੱਕ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਗੁਆਂਢੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ; ਅਤੇ (iii) ਅਫਰੀਕਾ ਤੋਂ ਆਯਾਤ। ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਤੋਂ ਆਯਾਤ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਮੂਹ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ - ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਫ਼ਰੀਕੀ ਬੰਦਰਗਾਹਾਂ ਤੋਂ ਕੋਚੀਨ ਜਾਂ ਕੁਇਲੋਨ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ:

ਅਸੀਂ ਦੂਜੇ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਦੇ ਕੁਝ ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟਾਂ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਖਰੀਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ, ਡਿਲੀਵਰੀ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ, ਆਯਾਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਖਰੀਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਕਤ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦਰਾਮਦ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਛੋਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਆਯਾਤਕ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੋਚੀਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਬੰਬਈ ਦੇ ਆਪਣੇ ਏਜੰਟ ਰਾਹੀਂ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਤੋਂ ਸਾਮਾਨ ਖਰੀਦਿਆ ਅਤੇ ਏਜੰਟ ਨੇ ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਰਾਹੀਂ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ, ਪਤੰਜਲੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਛੋਟ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੀ. 69:

"ਸਾਡੇ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: (1) ਨਿਰਯਾਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਆਯਾਤ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਆਰਟੀਕਲ 286(1)(ਬੀ)..... ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। (2) ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਰਾਮਦਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਕਸਟਮ ਬੈਰੀਅਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਯਾਤਕ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਰਯਾਤ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਛੋਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ (3) ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਕਸਟਮ ਬੈਰੀਅਰ ਛੋਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਨ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਾਜ ਸ਼ਕਤੀ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੱਕ ਫੈਲਦੀ ਹੈ।"

ਡਸ, ਜੇ., ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਤੰਜਲੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਨਾਲ ਤੀਜੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਿਚਾਰ ਪੀ. 94 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

"ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰੀ, ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬੰਬਈ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਵਰਗੇ ਵੱਡੇ ਵਪਾਰਕ ਕਸਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਿਸਮਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਵਪਾਰ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਸਮਕਾਲੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਆਯਾਤ ਜਾਂ ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਵਪਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਧਾਰਣ ਸਥਾਨਕ ਜਾਂ ਘਰੇਲੂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਜੋਂ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸਥਿਤੀ. ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਜਾਂ ਨਿਰਯਾਤ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇਗੀ। ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਮਾਨ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਦੋਹਰਾ ਟੈਕਸ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਵਧਾਏਗਾ ਅਤੇ ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਰਾਮਦਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਦਰਾਮਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਖਪਤਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਬੋਝ ਪਾਵੇਗਾ। . ਇਹ ਆਖਰਕਾਰ ਸਾਡੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹ ਬਿਪਤਾ ਲਿਆਏਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ।"

ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਭਾਰਤੀ ਆਯਾਤਕ ਨੂੰ ਉਸ ਵੱਡੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ

ਡਿਲਿਵਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਆਯਾਤਕ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਦੇ ਕੇ। ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।"

22.1.1. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਯਾਤ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ:-

"11. ਆਯਾਤ-ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; (1) ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਦਾ ਕੋਰਸ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਸਟਮ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਕਸਟਮ ਬੈਰੀਅਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦੇਸ਼ (2) ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (3) ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਆਯਾਤਕ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦ; ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਖਰੀਦ ਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ (4) ਮਾਲ ਦੇ ਇੱਕ ਆਯਾਤਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ, ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਤਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

22.1.2. ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਉਪਰੋਕਤ ਚੌਥੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸੀ ਤਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਬਿੱਲ ਸਮੇਤ ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮਾਲ ਵਿਚਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਸਿਰਫ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਉਸੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਆਖਰਕਾਰ, ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ:-

"13. ਆਓ ਹੁਣ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੀਏ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਲਾਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇ ਪੱਤਰ ਖੋਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਮਾਲ ਨੂੰ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਚੈਨ ਹੋਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਕਰੇਤਾ ਆਪਣੇ ਹੋਰ ਵਚਨਬੱਧਤਾਵਾਂ ਵੱਲ ਜਾਂ ਹੋਰ

ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਲੁਭਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਨਾ ਕਰਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੰਦਰਗਾਹ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਸੇ ਵੇਚਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਲੰਘ ਜਾਵੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਗੇ। ਨਾ ਹੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਪਾਰਕ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲੰਘਣ ਵਾਲੇ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹਨ।

14. ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰਤਾ ਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:

ਹਾਲਾਤ: (1) ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਖੁਦ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਚਾਰਟਰ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ (ii) ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਲਾਇਸੰਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਤਬਾਦਲਾਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਇਹ ਦੋ ਤੱਥ ਕਿਵੇਂ ਉਲਟ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ. ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ ਖੁਦ ਇੱਕ ਸਟੀਮਰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਖਰੀਦਿਆ ਮਾਲ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੱਦਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਗੈਰ-ਤਬਾਦਲਾਯੋਗ ਸੀ, ਦਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।
15. ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਾਲ ਵਿਚਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਉਦੋਂ ਹੋਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸੀ।

16. ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈ ਮੰਨੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਲਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ 286(1)(ਬੀ)।

22.2. ਸ਼ਨਮੁਘਾ ਵਿਲਾਸ ਕਾਜੂ ਨਟ ਫੈਕਟਰੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੇ.ਵੀ. ਗੋਕਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਖਣਿਜ ਅਤੇ ਧਾਤੂਆਂ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਉੜੀਸਾ ਕੇਸ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਆਯਾਤ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਅਦਾਰਾ, ਖਣਿਜਾਂ ਅਤੇ ਧਾਤਾਂ ਦੇ ਆਯਾਤ ਅਤੇ ਨਿਰਯਾਤ ਲਈ ਇੱਕ ਨਹਿਰੀ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। 31.03.1991 ਨੂੰ, ਸਟੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਐੱਸਏਆਈਐੱਲ) ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 15,000ਐਮਟੀ ਟਿਨ ਮਿੱਲ ਬਲੈਕ ਪਲੇਟ ਕੋਇਲਾਂ ਦੇ ਆਯਾਤ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। 14.07.1991 ਨੂੰ, ਸੇਲ ਨੇ ਨਿਰਯਾਤਕ, ਮੈਸਰਜ਼ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪੱਤਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਸੈਮਸੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਸੋਲ, ਦੱਖਣੀ ਕੋਰੀਆ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਖੇਪਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐੱਸਏਆਈਐੱਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ... 02.08.1991 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਐੱਸਏਆਈਐੱਲ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਨਿਰਯਾਤਕਰਤਾ ਕੋਲ ਇੱਕ ਖਰੀਦ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 16.08.1991 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਐੱਸਏਆਈਐੱਲ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ। ਇਸਦੇ ਖਰੀਦ ਆਰਡਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਨੱਥੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚ

ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਗੇ। 23.10.1991 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਐੱਸਏਆਈਐੱਲ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਚਲਾਨ ਭੇਜਿਆ, ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਐਡਜਸਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਐੱਸਏਆਈਐੱਲ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੁਆਰਾ. 28.10.1991 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੇਲ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਨੇ ਸੇਲ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਕੋਇਲਾਂ ਦੀ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਅਸਲ ਬਿੱਲ ਆਫ ਲੇਡਿੰਗ ਸਮੇਤ, ਬਕਾਇਆ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਕਤ ਕੋਇਲਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸੇਲ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸੇ ਦਿਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਸਟਮ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਪਰਦੀਪ ਪੋਰਟ, ਕਟਕ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਕੋਇਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਲ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੇਲ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਕਸਟਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗੀ। ਡਿਊਟੀ ਇਹ ਜਹਾਜ਼ 11.11.1991 ਨੂੰ ਪਰਦੀਪ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਫਿਰ, 18.11.1991 ਨੂੰ, ਉਕਤ ਕੋਇਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਐੱਸਏਆਈਐੱਲ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 31.12.1994 ਨੂੰ, ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਆਯਾਤ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(2) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਸੀ। ਸੈਂਟਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956। ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਦੋ ਵਿਕਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਨਿਰਯਾਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਸੇਲ ਵਿਚਕਾਰ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੇਲ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਨੇ ਆਯਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਰਦੀਪ ਫਾਸਫੇਟਸ ਲਿਮਟਿਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਤੱਥ ਸਮਾਨ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ।

22.2.1. ਜੇ.ਵੀ. ਗੋਕਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ:-

"ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਪਾਰਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੈਟਲ ਹੈ ਕਿ ਲੇਡਿੰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿੱਲ ਮਾਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਮਾਲ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਾਲ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਮਾਲ ਦਾ।"

22.2.2. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ: -

"9. ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੂਰਵ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤੱਥ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਸੇਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਕਤ ਕੋਇਲਾਂ ਦੀ ਖੇਪ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਕਰੀ, ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਸੀ। ਉਕਤ ਕੋਇਲਾਂ ਦਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ, ਪਰਾਦੀਪ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਕਸਟਮ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਕਤ ਕੋਇਲਾਂ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰਦੀਪ ਫਾਸਫੇਟਸ ਲਿਮਟਿਡ ਨੂੰ।"

22.3. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਐਂਬੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 5 ਵਿੱਚ "ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਮੌਕੇ ਆਯਾਤ" ਅਤੇ "ਸਾਮਾਨ ਦੀ

ਵਿਕਰੀ ਮੌਕੇ ਆਯਾਤ" ਸ਼ਬਦ ਇੱਕੋ ਹੀ ਅਰਥ ਰੱਖਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਵਿੱਚ "ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(2) ਵਿੱਚ "ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕੋ ਹੀ ਅਰਥ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਜੀ) ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖੀ ਗਈ:-

"6. ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇੱਥੇ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ, "ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮੌਕੇ ਆਯਾਤ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਭਗ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ "ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮੌਕੇ ਆਯਾਤ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(ਏ) ਵਿੱਚ "ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਮੌਕੇ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, "ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮੌਕੇ ਆਯਾਤ" ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਉਭਰਨ ਵਾਲੀ ਉਪਰੋਕਤ ਸੈਟਲ ਕੀਤੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ "ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ" ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਉਹੀ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ "ਵਿਕਰੀ" ਦੇ ਅਰਥ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗੇ। ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਜੀ) "ਵਿਕਰੀ" ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ:

2(ਜੀ) 'ਵਿਕਰੀ', ਇਸਦੇ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵੀ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਨਕਦ ਜਾਂ ਮੁਲਤਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ, ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਮਾਲ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ -ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਜਾਂ ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ;

7. ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਵਿਕਰੀ" ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਵਿਕਰੀ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਸਗੋਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ, ਅਰਥਾਤ, ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਮਾਲ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। - ਖਰੀਦ ਸਿਸਟਮ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ "ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(2) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸ਼ਬਦਾਂ "ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ" ਦਾ ਉਹੀ ਅਰਥ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ. ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ "ਵਿਕਰੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਜੀ) ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਗੋਂ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਮਾਲ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਘਟਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਣ ਤੋਂ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੀਮਤ ਲਈ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਮਾਲ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਾਨ ਵਿਕਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਤੋਂ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਮਾਲ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਜਾਂ ਆਵਾਜਾਈ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਵੇ। ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਘਟਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮਾਲ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਆਵਾਜਾਈ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੌਕੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿਕਰੀ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(ਏ) ਦੀ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2)

'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੇ ਆਯਾਤ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਘਟਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਆਯਾਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਜਿਹਾ ਆਯਾਤ ਸਮੀਕਰਨ "ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮੌਕੇ ਆਯਾਤ" ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਬਾਮਾਈਟ ਦਾ ਆਯਾਤ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਨੇ ਆਯਾਤ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

22.3.1. ਐਂਬੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਕੈਮੀਕਲ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਕਾਰਬਾਮਾਈਟ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ਼ ਸਪਲਾਈਜ਼ ਐਂਡ ਡਿਸਪੋਜ਼ਲ (ਡੀਜੀਐਸਐਂਡ ਡੀ) ਦੇ ਟੈਂਡਰ ਦੇ ਸੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਟੈਂਡਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਡੀਜੀਐੱਸ&ਡੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿ ਕੰਟਰੈਕਟ ਕੀਤੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਚੀਫ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਸੀ.L.M.ਈ., ਕਿਰਕੀ, ਪੁਣੇ ਦੁਆਰਾ ਬੰਬੇ ਪੋਰਟ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਕੋਰਡਾਈਟ ਫੈਕਟਰੀ, ਅਰੁਵੰਕਾਡੂ ਨੂੰ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। . ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਜਰਮਨੀ ਤੋਂ ਸਪਲਾਇਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਮੱਗਰੀ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਲਈ, ਆਯਾਤ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਲੋੜੀਂਦਾ ਆਯਾਤ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਲੋੜੀਂਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਿ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਡੀਜੀਐੱਸ&ਡੀ ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਆਯਾਤ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। ਡੀ.ਜੀ.ਐਸ.ਐਂਡ.ਡੀ ਨੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਅੰਤਮ-ਵਰਤੋਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਨਾਮ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਕੋਰਡਾਈਟ ਫੈਕਟਰੀ ਅਰੁਵੰਕਾਡੂ ਨੂੰ ਕਾਰਬਾਮਾਈਟ ਦੀ ਖੇਪ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਖੇਪ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖੇਪਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਡੀਜੀਐਸ ਐਂਡ ਡੀ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ. ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋ ਵਿਕਰੀਆਂ ਸਨ: ਇੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਡੀਜੀਐਸ ਐਂਡ ਡੀ ਵਿਚਕਾਰ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਪਲਾਇਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿਚਕਾਰ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਨੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਜ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2) ਵਿੱਚ "ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮੌਕੇ ਆਯਾਤ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਕੰਮਲ ਵਿਕਰੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ। ਆਯਾਤ.

22.4. ਟਾਟਾ ਆਇਰਨ ਐਂਡ ਸਟੀਲ ਕੰਪਨੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਮਸ਼ੇਦਪੁਰ ਵਿਖੇ ਫੈਕਟਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿਖੇ ਮੁੱਖ ਵਿਕਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਸੀ। ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਿਹਾਰ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡੀਲਰ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ 01.07.1957 ਤੋਂ 31.03.1958 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਲਾਇਨਜ਼ ਰੇਂਜ, ਕਲਕੱਤਾ ਨੂੰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਈ। ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਉਕਤ ਵਪਾਰਕ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧੀਨ ਮਿਆਦ

ਲਈ ਜਮਸ਼ੇਦਪੁਰ ਤੋਂ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, "ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 3 (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼। ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956" ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 30.09.1959 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ, ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਮਸ਼ੇਦਪੁਰ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਮੰਗ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ "ਜਮਸ਼ੇਦਪੁਰ ਤੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਕਰੀਆਂ ਸਨ। ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(ਏ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ"; ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੋਵੇ, ਸਥਾਨ ਦੀ ਉਚਿਤ ਸਥਿਤੀ ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਕੱਲੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ"; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਮਸ਼ੇਦਪੁਰ ਤੋਂ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਲ ਬਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਨਿਯੋਜਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਕੁੱਲ ਟਰਨਓਵਰ 'ਤੇ 'ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਿਰਣਾਇਕ ਮੁਲਾਂਕਣ' ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਜਮਸ਼ੇਦਪੁਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਬਿਹਾਰ ਸੇਲਜ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ: -

"18. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਰਾਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ: ਧਾਰਾ (ਏ) ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਇੱਕ ਨੇਮ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। "

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੀ ਤਰੁੱਟੀ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਿਆ:-

"30. ਵਪਾਰਕ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 3, ਧਾਰਾ (8) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਕਰੀਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸਨ। ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੋ ਧਾਰਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, (1) ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਕਰੀਆਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 3(ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ (2) ਕਿ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਹੈੱਡ ਸੇਲਜ਼ ਆਫਿਸ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਵਪਾਰਕ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ, ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ, (ਏ) ਕਿ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਾਲ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਤੋਂ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਚਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, (ਬੀ) ਉਹ ਸਥਾਨ ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਸੀ ਧਾਰਾ 4,

ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਵਪਾਰਕ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਹੀ ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਵਾਜਿਬ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ' ਤੇ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਟੈਸਟ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਯੋਗ ਹਨ।

22.5. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੋਟਲ ਅਸ਼ੋਕਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਬਾਂਡਡ ਗੋਦਾਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਡਿਊਟੀ-ਮੁਕਤ ਦੁਕਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। . ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਲ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ, ਬੈਂਗਲੁਰੂ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਡਿਊਟੀ-ਮੁਕਤ ਦੁਕਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਕਤ ਸਮਾਨ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ, ਸਿਗਰੇਟ, ਪਰਫਿਊਮ ਅਤੇ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ, ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਵਿਖੇ "ਡਿਊਟੀ-ਫ੍ਰੀ ਦੁਕਾਨਾਂ" 'ਤੇ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਡਿਊਟੀ-ਮੁਕਤ ਦੁਕਾਨਾਂ 'ਤੇ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸਾਮਾਨ ਸਿੱਧੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਵੀ ਡਿਊਟੀ-ਮੁਕਤ ਦੁਕਾਨਾਂ 'ਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਡਿਊਟੀ-ਮੁਕਤ ਦੁਕਾਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲੱਗੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

23. ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

23.1. ਹੋਟਲ ਅਸ਼ੋਕਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਮੂਲ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਡਿਊਟੀ-ਮੁਕਤ ਦੁਕਾਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲੱਗੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, "ਕਸਟਮ ਸਟੇਸ਼ਨ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਸਟਮ ਏਅਰਪੋਰਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(10) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਊਟੀ-ਮੁਕਤ ਦੁਕਾਨ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਡਿਊਟੀ-ਮੁਕਤ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। . ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਬਾਂਡਡ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਿਕਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹੋਟਲ ਅਸ਼ੋਕਾ (ਸੁਪਰਾ), ਡਿਊਟੀ-ਮੁਕਤ ਦੁਕਾਨਾਂ 'ਤੇ ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟਾਟਾ ਆਇਰਨ ਐਂਡ ਸਟੀਲ ਕੰਪਨੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ

ਕਲਕੱਤਾ ਵਿਖੇ ਵਿਕਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਉੱਤੇ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਧਾਰਾ 3 (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਿਸੇ ਬਹਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਸਲ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਮਬੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ "ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਮੌਕੇ ਆਵਾਜਾਈ" ਅਤੇ "ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਮੌਕੇ ਆਯਾਤ" ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਰਥ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੋਰ ਨਿਰੀਖਣਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2) ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ "ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮੌਕੇ ਆਯਾਤ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਕੰਮਲ ਵਿਕਰੀ ਆਯਾਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਵਪਾਰ ਦੇ ਸੌਦੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

23.2. ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਖਣਿਜ ਅਤੇ ਧਾਤ (ਉੜੀਸਾ ਕੇਸ) ਅਤੇ ਜੇ.ਵੀ. ਗੋਕਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

23.2.1. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਖਣਿਜ ਅਤੇ ਧਾਤੂਆਂ (ਉੜੀਸਾ ਕੇਸ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਅਦਾਰਾ ਹੈ, ਖਣਿਜਾਂ ਦੇ ਆਯਾਤ ਅਤੇ ਨਿਰਯਾਤ ਲਈ ਨਹਿਰੀ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਐੱਸਏਆਈਐੱਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸੌਦੇ ਨੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬਿੱਲ 'ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਕਰਕੇ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸੇਲ ਨੂੰ ਮਾਲ ਵੇਚਿਆ ਸੀ ਲੱਦਣਾ ਇਹ ਤੱਥ ਬੰਦਰਗਾਹ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜਹਾਜ਼ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੀ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰ, ਐੱਸਏਆਈਐੱਲ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਬਿੱਲ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸੈਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਖੇਪ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਖੋਜਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਲ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ (ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਬਿੱਲ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

23.2.2.ਜੇ.ਵੀ. ਗੋਕਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਨੂੰਨ ਕਿ ਲੇਡਿੰਗ ਦਾ ਬਿੱਲ ਮਾਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਮਾਲ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੇ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖਣਿਜ ਅਤੇ ਧਾਤੂਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਹਿਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ.ਵੀ. ਗੋਕਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਬਿੱਲ ਸਮੇਤ ਸ਼ਿਪਿੰਗ

ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਾਲ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਣਲੋਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਡਿਲਿਵਰੀ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰ (ਅੰਤ-ਖਰੀਦਦਾਰ) ਦੁਆਰਾ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ.ਵੀ.ਗੋਕਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ। ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਖੋਜਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਉਦੋਂ ਹੋਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦਰਾਮਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ ਹੋਈ ਸੀ।

23.2.3. ਜੇ.ਵੀ. ਗੋਕਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ ਦੇ ਖਣਿਜਾਂ ਅਤੇ ਧਾਤਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਆਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨਾਲ ਪਿਛਲੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਬੰਧਤ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸੀ ਤਾਂ ਬਿਲ ਆਫ਼ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਮਾਲ, ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੀ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ, ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਡਿਲਿਵਰੀ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਜਿਹੜੇ ਸੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸਾਂ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚੋਲੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸੀ ਤਾਂ ਲੱਦਣ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦੇ ਕਥਿਤ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੀ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਕਸਟਮ ਤੋਂ ਮੁਕਤ

24. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨਾਲ "ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ" ਦੀਆਂ ਬਾਰੀਕੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਕੇ. ਗੋਪੀਨਾਥਨ ਨਾਇਰ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ, ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। : (1997) 10 ਐੱਸਐੱਸਸੀ 1 ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਨੂੰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੇ. ਗੋਪੀਨਾਥਨ ਨਾਇਰ ਦੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 3-ਜੱਜੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨਤਾ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਸੀ। ਦੇ ਆਯਾਤ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗੇ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਵਿਕਰੀ ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ: -

"14. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਉਭਰਨ ਵਾਲੀ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਪਟਾਈ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਸਮਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਨੂੰ ਦਰਾਮਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2) ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਾਂ:

(1) ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(2) ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਆਯਾਤ ਦੇ ਮੌਕੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ, ਭਾਵ ਆਯਾਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(3) ਮਾਲ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

(4) ਸਬੰਧਤ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਸਬੰਧਤ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(5) ਆਯਾਤ ਦਾ ਕੋਰਸ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਮਾਲ ਸਥਾਨਕ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦਾ ਜੇਕਰ ਆਯਾਤ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਰਯਾਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਚੋਲੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਰਯਾਤਕ ਨਾਲ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਕ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਵੇਚਦਾ ਹੈ।

(6) ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਵਿਕਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਖੁਦ ਆਯਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਆਯਾਤ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਭਾਵੇਂ ਦੋ ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇੰਨੇ ਅਟੁੱਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸੰਯੁਕਤ ਚੰਗੀ-ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

(7) ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਭਾਰਤੀ ਆਯਾਤਕ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਰਯਾਤਕ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਗੁਪਤਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਚੋਲੇ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਅਜਿਹਾ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਠੇਕੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲਈ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਆਯਾਤਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ।

(8) ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੈਨਾਲਿੰਗ ਏਜੰਸੀ ਜਾਂ ਵਿਚੋਲਗੀ ਏਜੰਸੀ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਅੰਤਮ ਸਥਾਨਕ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ, ਸਿਰਫ ਨਾਮ ਦੇ ਰਿਣਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਥਾਨਕ ਆਯਾਤਕਰਤਾ-ਕਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। -ਸਥਾਨਕ ਉਪਭੋਗਤਾ ਜੋ ਮਾਸਕਰੇਡ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

25. ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਰਕਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

26. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਚਾਰ-ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੇਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਚਤੁਰਭੁਜ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਪਲਾਇਰ (ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 1) ਨੇ ਪਹਿਲੇ-ਖਰੀਦਦਾਰ (ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ) ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸਾਮਾਨ ਵੇਚਿਆ ਹੈ। 2) ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਪਮੈਂਟ ਦੀ ਬੰਦਰਗਾਹ

'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸੀ, ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਇਹਨਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 3) ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਅਜੇ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਕੇ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰ (ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 4) ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮਾਲ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਚੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਚਤੁਰਭੁਜ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਧੀ ਇਸ ਕਾਰਨ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। "ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਹੋਣਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਆਯਾਤ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਕੋਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ. ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਸਟਮ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਮਾਲ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਚਤੁਰਭੁਜ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਸਟਮ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਭਾਰਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲੇਡਿੰਗ ਬਿੱਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਇਹਨਾਂ ਸੁਝਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ਾਖਾਪਟਨਮ ਵਿਖੇ ਕਸਟਮ ਬੰਦਰਗਾਹ ਤੋਂ ਮਾਲ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਸਿਰਫ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।

26.1. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਵਿਸ਼ਾਖਾਪਟਨਮ ਦੀ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਸਟਮ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਐਕਟ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ (ਸਾਬਕਾ ਬਾਂਡ) ਲਈ ਇਕ ਹੋਰ ਬਿੱਲ ਆਫ ਐਂਟਰੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦੇ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਸਬੰਧਿਤ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਥਿਤ ਸਨ; ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਡੈਬਿਟ ਨੋਟ ਉਠਾਏ। ਇਹਨਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ, ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੀ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ, ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਾਲ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੇ.ਵੀ. ਗੋਕਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉੜੀਸਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਸੀ। ਖਣਿਜਾਂ ਅਤੇ ਧਾਤਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਮਾਮਲਾ। ਉਚਿਤ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲੇ ਜਾਂ ਨਾਮ-ਰਜ਼ਾਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਭਾਰਤੀ ਆਯਾਤਕ, ਯਾਨੀ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰ, ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਅਤੇ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿ ਕਸਟਮ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ, ਕਥਿਤ ਅਸਲ ਆਯਾਤਕ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਵਿਸ਼ਾਖਾਪਟਨਮ ਵਿਖੇ ਕਸਟਮ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ

ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੌਦੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ:

27. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਕਿ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਲ ਆਫ਼ ਐਂਟਰੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਕੱਲਾ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਆਈਜੀਐਮ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੀ।

27.1. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(26) ਵਿੱਚ "ਆਯਾਤਕਰਤਾ" ਦੀ ਸੰਮਲਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਿਲ ਆਫ਼ ਐਂਟਰੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੜੱਪਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ; ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਉਸ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਆਯਾਤ ਜਨਰਲ ਮੈਨੀਫੈਸਟ ਵਿੱਚ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮਾਲ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਾਖਾਪਟਨਮ ਵਿਖੇ ਬੰਦਰਗਾਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਆਮਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਮੁੱਚੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਈਜੀਐਮ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਿਲ ਆਫ਼ ਐਂਟਰੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਗੋ ਘੋਸ਼ਣਾ ਫਾਰਮ, ਆਈਜੀਐਮ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਬਿਲ ਆਫ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਤੇ ਪੂਰਤੀਕਰਤਾ/ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਆਈਜੀਐਮ ਵਿੱਚ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਥਿਤ ਦੂਜੀ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਈਜੀਐਮ ਨੇ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਹੀ ਗਲਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਆਈਜੀਐਮ ਨੂੰ ਸੋਧ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਮਾਲ ਦਾ ਸਿਰਫ ਆਖਰੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੀ ਆਯਾਤਕ/ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਈਜੀਐਮ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਆਯਾਤਕਰਤਾ/ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਾਂ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30(3) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੰਤ-ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਸੀ। ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਕਿ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਲੀਅਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਸਾਮਾਨ.

28. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੰਪਤ ਰਾਜ ਦੁੱਗਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਭਰਨ ਵੇਲੇ ਮਾਲ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ ਪਰ ਮਾਲ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦਾ ਮਾਲਕ ਕੌਣ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਨਾ ਕਿ ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ।

29. ਸਬਮਿਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (23), (24), (25) ਅਤੇ (26) ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਧਾਰਾ 30 ਅਤੇ 47 (47) ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। 1) ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ: -

"(23) "ਆਯਾਤ", ਇਸਦੇ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਬੋਧਿਕ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ;

(24) "ਆਯਾਤ ਮੈਨੀਫੈਸਟ"" ਜਾਂ "ਆਯਾਤ ਰਿਪੋਰਟ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਮੈਨੀਫੈਸਟ ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ;

(25) "ਆਯਾਤ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਸਤੂ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਸਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ;

(26) "ਆਯਾਤਕਰਤਾ", ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਯਾਤ ਅਤੇ ਘਰ ਲਈ ਕਲੀਅਰ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਪਤ, ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ,

30. ਆਯਾਤ ਮੈਨੀਫੈਸਟ ਜਾਂ ਆਯਾਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ।-

(1) ਵਿਅਕਤੀ-ਇੰਚਾਰਜ-

(i) ਇੱਕ ਭਾਂਡਾ, ਜਾਂ

(ii) ਇੱਕ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼; ਜਾਂ

(iii) ਇੱਕ ਵਾਹਨ,

ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਮਾਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਜਹਾਜ਼ ਜਾਂ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਹੀ

ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਮੈਨੀਫੈਸਟ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਜਹਾਜ ਜਾਂ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਸਟਮ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਆਯਾਤ ਰਿਪੋਰਟ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਆਯਾਤ ਮੈਨੀਫੈਸਟ ਜਾਂ ਆਯਾਤ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਦੀ, ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਦੇਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਢੁੱਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਇੰਚਾਰਜ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ -ਸੈਕਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ, ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(2) ਆਯਾਤ ਮੈਨੀਫੈਸਟ ਜਾਂ ਆਯਾਤ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਕਰੇਗਾ।

(3) ਜੇਕਰ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਯਾਤ ਮੈਨੀਫੈਸਟ ਜਾਂ ਆਯਾਤ ਰਿਪੋਰਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਲਤ ਜਾਂ ਅਧੂਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੋਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਪੂਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

47. ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਮਾਲ ਦੀ ਕਲੀਅਰੈਂਸ।- (1) ਕਿੱਥੇ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਲ ਵਰਜਿਤ ਮਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਯਾਤ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਉਸ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕੋਈ ਖਰਚੇ ਹਨ ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਮਾਲ ਦੀ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ:

XXX XXX XXX

30. ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਵੇਲੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਆਯਾਤ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਮਾਲ ਉਹ ਮਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਾਹਰੋਂ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ, ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਘਰ ਲਈ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖਪਤ, ਉਹ ਹੁਣ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਮਾਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਯਾਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਆਯਾਤਕਰਤਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਪਰ, ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਯਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਨਤੀਜਾ ਸਮੀਕਰਨ "ਆਯਾਤਕਰਤਾ" ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਆਯਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਆਯਾਤਕ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ, ਮਾਲ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਯਾਤਕ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਆਯਾਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਆਯਾਤਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਲੀਅਰੈਂਸ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਦੀ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਿਲ ਆਫ਼ ਐਂਟਰੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਦਰਾਮਦਕਾਰ

ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੜੱਪਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਦਰਾਮਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਭਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੈ। ਮਾਲ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਆਯਾਤਕ।

31. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ "ਆਯਾਤਕਰਤਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੰਪਤ ਰਾਜ ਦੁੱਗਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੰਪਤ ਰਾਜ ਦੁੱਗਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

31.1. ਸੰਪਤ ਰਾਜ ਦੁੱਗਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਦੂਜੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੇਣੂ ਪਹਿਲਾਜ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ "ਐਕੁਏਰੀਅਸ" ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਇੱਕ ਭਾਰਤੀ ਨਾਗਰਿਕ ਜੋ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਹਾਂਗਕਾਂਗ ਵਿੱਚ UNIਐੱਸILK ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕੱਚੇ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਆਯਾਤ ਲਈ 20.05.1985 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਗੀ ਆਯਾਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜੋ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਵੈਧ ਸੀ। ਆਯਾਤ ਲਾਇਸੰਸ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਕੱਚੇ ਰੇਸ਼ਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਕਤੂਬਰ, 1985 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਹਾਂਗਕਾਂਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਿੰਨ ਖੇਪਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਯਾਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਉਕਤ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ, ਅਕਤੂਬਰ-ਨਵੰਬਰ, 1985 ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ, ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਕੱਚੇ ਰੇਸ਼ਮ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਚਾਰ ਲਾਟਾਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜੀਆਂ, ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਬੈਂਕਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਖੇਪ ਬੰਬਈ ਪਹੁੰਚੀ, ਕਸਟਮ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਖੇਪਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਾ ਅਤੇ ਅਗਾਊਂ ਆਯਾਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਕਥਿਤ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਦਾ ਵੀ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਸਟਮ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਦੂਜਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਟਾਈਟਲ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਸਟਮ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਉਕਤ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦਰਾਮਦ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਕਤ ਸਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਹਿਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ, ਨੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮਾਲ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮਾਲ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਉਕਤ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਆਯਾਤ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਅਗਾਊਂ ਦਰਾਮਦ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਥਿਤ ਧੋਖਾਧੜੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹਾਂਗਕਾਂਗ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਰਯਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। . ਕਸਟਮਜ਼ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਮੁੜ-ਨਿਰਯਾਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦਰਾਮਦ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਲਾਂ ਦੀ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵੈਧ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਮੁੜ-ਨਿਰਯਾਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਵੈਧ

ਆਯਾਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸਾਮਾਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਸਟਮ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ। ਉਸ 'ਤੇ 5 ਲੱਖ.

31.2. ਉਪਰੋਕਤ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਜਿਸ ਨੇ ਹਾਂਗਕਾਂਗ ਤੋਂ ਮਾਲ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਕਸਟਮ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਕਲਾਜ਼ 5 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (26) ਵਿੱਚ "ਆਯਾਤਕਰਤਾ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖੇਪਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (3) (ii) ਆਯਾਤ (ਕੰਟਰੋਲ) ਆਰਡਰ, 1955 ਦੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਸਾਲ 1985-86 ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਦਰਾਮਦ ਅਤੇ ਨਿਰਯਾਤ ਨੀਤੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 26(iv) 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਡਿਫਾਲਟਸ ਲਈ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਕੱਚੇ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਧਾਗੇ ਤੋਂ ਬਣੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਨਿਰਯਾਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਆਯਾਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਸਾਰੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਮੁੜ ਬਰਾਮਦ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸੀ।

31.3. ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀਏ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਯਾਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਯਾਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(3)(ii), ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ ਕਿ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਸਟਮ ਦੁਆਰਾ ਕਲੀਅਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(26) ਵਿੱਚ "ਆਯਾਤਕਰਤਾ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ. ਨੇ ਆਯਾਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਉਕਤ ਕਲਾਜ਼ 5(3)(ii) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਸੀ ਜੋ ਆਯਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਸਟਮ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਕਰਨ ਤੱਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਮਾਲ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਯਾਤ (ਕੰਟਰੋਲ) ਆਰਡਰ ਨੇ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਯਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਦਾ ਮਾਲਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਸਟਮ ਦੁਆਰਾ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਲਪਨਾ, ਆਯਾਤ ਅਤੇ ਨਿਰਯਾਤ (ਨਿਯੰਤਰਣ) ਐਕਟ ਦੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਮਾਲ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਿਰਯਾਤਕ ਨੂੰ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਰਫ ਉਪਾਅ ਦੇ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮਾਲ ਗੁਆਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਪਾਰ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 19 ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਯੋਗੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। -

"19. ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਕਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(26) ਵਿੱਚ "ਆਯਾਤਕਰਤਾ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 5 (3)(ii) ਆਯਾਤ (ਕੰਟਰੋਲ) ਆਰਡਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਯਾਤ-ਨਿਰਯਾਤ ਨੀਤੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 26(iv) ਵਿੱਚ, ਸਥਿਤੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸਧਾਰਨ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਨੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਉਕਤ ਸਮਾਨ ਦੀ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਬਣ ਗਈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਮੈਂ ਮਾਲਕ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਕਿਵੇਂ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ? ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(26) ਵਿੱਚ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਮੀਕਰਨ "ਆਯਾਤਕ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ 1 ਆਯਾਤਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਯਾਤ (ਕੰਟਰੋਲ) ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(3)(ii) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਆਯਾਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਲਾਇਸੰਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪੰਜਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ (1), (ii), ਅਤੇ (iii) ਜੋ ਆਰਡਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਰ ਆਯਾਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਯਾਤ ਲਾਇਸੰਸ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਗੈਰ-ਤਬਾਦਲਾਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਰਤ (ii)-ਜੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ- ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਯਾਤ ਲਈ ਉਹ ਸਮਾਨ ਜਿਸ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, "ਆਯਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਸਟਮ ਦੁਆਰਾ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।" ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਐੱਸਟੀਸੀ, ਐੱਮਐੱਮਟੀਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਦੇ ਕੈਨਾਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੂਜੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕੁਝ ਯੋਗ ਨਿਰਯਾਤ ਘਰਾਂ, ਵਪਾਰਕ ਘਰਾਣਿਆਂ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਏਜੰਸੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸ਼ਰਤ (iii) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤਾਂ ਲਈ ਆਯਾਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਨਵੇਂ ਮਾਲ ਹੋਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਹੁਣ ਸ਼ਰਤ (ii) 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਬਜੈਕਟ ਕੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਸਾਮਾਨ ਆਯਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਸਟਮ ਦੁਆਰਾ ਕਲੀਅਰ ਹੋਣ ਤੱਕ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਪ ਧਾਰਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ - ਜਿਸ ਆਯਾਤ ਲਈ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਮਾਨ ਦਰਾਮਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਸਟਮ ਦੁਆਰਾ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਵੇਗੀ। " ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ (ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ), ਜਿਸ ਨੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਯਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਲਕ ਸਿਰਫ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਭਾਵ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਨ ਦਰਾਮਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਵੇਗਾ? ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਸਤੂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਵਸਥਾ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਆਫ਼' ਅਤੇ 'ਵੈਸਟ' ਵਰਗੀਆਂ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਬਦਲਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਕੋਈ ਘੱਟ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 5(3) ਵਿੱਚ ਆਬਜੈਕਟ ਅੰਡਰਲਾਈਂਗ ਕੰਡੀਸ਼ਨ (zi) ਆਯਾਤ (ਕੰਟਰੋਲ)

ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਆਯਾਤ ਅਤੇ ਨਿਰਯਾਤ (ਨਿਯੰਤਰਣ) ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।) ਐਕਟ, 1947. ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਆਯਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਸਟਮ ਦੁਆਰਾ ਕਲੀਅਰ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜੋ ਵੀ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਯਾਤਕਰਤਾ, ਭਾਵ, ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਆਯਾਤ (ਕੰਟਰੋਲ) ਆਰਡਰ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਮਾਲਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਯਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਸਟਮ ਦੁਆਰਾ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ। ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਆਯਾਤ ਅਤੇ ਨਿਰਯਾਤ (ਨਿਯੰਤਰਣ) ਐਕਟ ਦੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਪਰ ਗਲਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਆਯਾਤਕ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਤਿਆਗ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ, ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਇਸੈਂਸ ਮੁਅੱਤਲ/ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੋਲਡ ਕਰਨਾ ਨਿਰਯਾਤਕ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗਾ; ਉਹ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮਾਲ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਹੈ ਆਯਾਤਕਰਤਾ 'ਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਝੱਲਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਪਾਰ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਆਯਾਤਕ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। (ਅਸੀਂ ਦੁਹਰਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਆਯਾਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹੈ)। ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤ (ii) ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਯਾਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

31.4. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਆਯਾਤ (ਕੰਟਰੋਲ) ਆਰਡਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਲਪਨਾ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਯਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮਾਲ ਦਾ ਮਾਲਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਕਸਟਮ ਦੁਆਰਾ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੀ ਵਸਤੂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਦਰਾਮਦ ਅਤੇ ਨਿਰਯਾਤ (ਨਿਯੰਤਰਣ) ਐਕਟ ਦੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਭਾਵੇਂ ਆਯਾਤਕ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਾਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਪਤ ਰਾਜ ਦੁੱਗਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (26) ਵਿੱਚ "ਆਯਾਤਕਰਤਾ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਪਤ ਰਾਜ ਦੁੱਗਰ ਦਾ ਉਕਤ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ।

32. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(26) ਵਿੱਚ "ਆਯਾਤਕਰਤਾ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, ਭਾਵੇਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹਨ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਵੀ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਬਿੱਲ ਭਰੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਯਾਤ ਮੈਨੀਫੈਸਟ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਆਈਜੀਐਮ ਵਿੱਚ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਾਲ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਈਜੀਐਮ ਦੇ ਕਾਰਗੋ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੋਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਆਈਜੀਐਮ ਨੂੰ ਸੋਧ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ ਆਖਰੀ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਆਈਜੀਐਮ ਵਿੱਚ ਕੰਸਾਈਨੀ/ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਰਾਧਾ (ਅਤੇ ਹੋਰ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ) ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਆਈਜੀਐਮ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤਕਰਤਾ/ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਆਈਜੀਐਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਰਾਧਾ (ਅਤੇ ਹੋਰ ਅੰਤ-ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਬਾਰੇ ਸੁਝਾਅ ਮੋੜਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਸੇਵੀ ਸੁਝਾਅ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਕੋਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਰਿਕਾਰਡ, ਨਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਝੁਠਲਾਉਂਦੇ ਹਨ।

32.1. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਧਾ (ਅਤੇ ਹੋਰ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਗੰਜੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ, ਵੇਅਰਹਾਊਸਿੰਗ ਅਤੇ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਦਾਹਰਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਬਿਲ ਆਫ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਆਈਜੀਐਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵੇ, ਚਲਾਨ, ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ, ਇਕੱਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਕਸਟਮ ਹਾਊਸ ਏਜੰਟ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਕਸਟਮ ਤੋਂ ਮਾਲ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਮਾਲ ਰਾਧਾ (ਅਤੇ ਉੱਚ-ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅੰਤ-ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ।

33. ਉਹੀ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਿਰਫ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਠੀਕ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਸਟਮ ਹਾਊਸ ਏਜੰਟ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਐਂਟਰੀ ਬਿਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਯਾਤ ਮਾਲ ਦੀ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਲਈ ਕਾਗਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 147 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਜਾਂ ਮਾਲਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਬਿਲ ਆਫ਼ ਐਂਟਰੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਉਕਤ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਲਈ. ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

34. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਯਾਤਕ ਵਜੋਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਆਯਾਤਕ ਦੀ ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਯਾਤਕ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਕਿਸਦਾ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਬਾਰੇ ਸੁਝਾਅ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਬਿੱਲ ਆਫ਼ ਲੇਡਿੰਗ ਦੇ ਕਥਿਤ ਸਮਰਥਨ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ਼ ਸੁਝਾਅ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

34.1. ਜਦੋਂ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੌਦੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣੇ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਹੀ ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਖੌਤੀ ਦੂਜੇ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਏ।

ਕੀ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਮਾਲ ਦੇ ਆਯਾਤ ਨਾਲ ਹੋਈ ਹੈ:

35. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੀਟੀਓ ਨੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਹੋਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰਾ ਆਯਾਤ ਰਾਧਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸਵਾਲ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਝੁਠਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਰਾਮਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਰਾਧਾ ਦਾ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਚਤੁਰਭੁਜ ਸਮਝੌਤੇ ਨੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ; ਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿਕਰੀਆਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਭਾਰਤੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਵਜੋਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

36. ਅਸੀਂ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੇ. ਗੋਪੀਨਾਥਨ ਨਾਇਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸੁਝਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਹੁਣੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੁਝਾਅ, ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਦੂਜੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਉੱਚੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਦੋ ਵਿਕਲਪਕ ਹਿੱਸੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

36.1. ਚਾਹੇ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਚਤੁਰਭੁਜ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਲਿੰਕਡ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਤਮਕ ਮੌਕੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਬਾਰੇ ਸੁਝਾਅ ਕੇ. ਗੋਪੀਨਾਥਨ ਨਾਇਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਾਮਦ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਕਾਮਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ। ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਕੇਰਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਫ਼ਰੀਕੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਜੂ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ ਪਰ 31.08.1970 ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਵਪਾਰ (ਕੰਟਰੋਲ) ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਾਜੂ ਸਿਰਫ ਇਕ ਕੈਨਾਲਿੰਗ ਏਜੰਸੀ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਾਜੂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ (ਸੀਸੀਆਈ)। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਕਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸੀਸੀਐਲ ਰਾਹੀਂ ਅਫਰੀਕੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਕਾਜੂ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੇ। ਸੀਸੀਆਈ ਅਸਲ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਰਯਾਤਕਾਂ ਨਾਲ ਸੁਤੰਤਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਜੂ ਦਰਾਮਦ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ, ਸਥਾਨਕ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਠੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸੀ.ਸੀ.ਆਈ. ਖੁਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੀ। ਟੈਕਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੀਸੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਸਟੇਟ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਜਿਹੇ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਇਹ ਦਲੀਲਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਆਮ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਫਰੀਕੀ ਨਿਰਯਾਤਕਾਂ ਤੋਂ ਸੀਸੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਕੱਚੇ ਕਾਜੂ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਦਰਾਮਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਸਨ। ਬਹੁਮਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇੱਥੇ ਦੋ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸਨ: ਇੱਕ ਸੀਸੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਵਿਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਕੱਚੇ ਕਾਜੂ ਦੀ ਦਰਾਮਦ। ਨਿਰਯਾਤਕਰਤਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸੀਸੀਆਈ ਵਰਗੀ ਕੈਨਾਲਿੰਗ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਨਕ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬੈਕ-ਟੂ-ਬੈਕ ਵਿਕਰੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮਾਲ ਇੰਡੈਂਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿਕਰੀ ਜੋ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੀਸੀਐਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਵੀ ਅਧਾਰਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਸੀਸੀਆਈ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਰਹੇਗੀ ਪਰ ਸਥਾਨਕ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਰਯਾਤਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁਪਤਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੀਸੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸੀ: -

"19..... ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਰਯਾਤਕ ਦੁਆਰਾ ਸੀਸੀਆਈ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੱਚਾ ਕਾਜੂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਸੀਸੀਆਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਉਪਭੋਗਤਾ। ਇਹ ਸਥਾਨਕ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸੀਸੀਆਈ ਵਰਗੀ ਨਹਿਰੀ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਲਈ ਆਰਡਰ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ। ਪਰ ਸੀਸੀਆਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਰਯਾਤਕ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੌਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਜੂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਾਮਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਰਯਾਤਕ ਦੁਆਰਾ ਸੀਸੀਆਈ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਰਯਾਤਕ ਤੋਂ ਕੱਚੇ ਕਾਜੂ ਦੀ ਸੀਸੀਐਲ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦ ਹੈ ਜੋ ਅਫਰੀਕੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੱਚੇ ਕਾਜੂ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਮੌਕੇ ਹੈ। ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਕਾਜੂ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਸੀਸੀਆਈ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਹਨ

ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਸਥਾਨਕ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਜੂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਸਟਮ ਤੋਂ ਮਾਲ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਆਯਾਤ ਮਾਲ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀਸੀਆਈ ਤੋਂ ਪਾਸ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਥਾਨਕ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹਨ. ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਰਯਾਤਕਾਂ ਤੋਂ ਸੀਸੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਕੱਚੇ ਕਾਜੂ ਦਾ ਆਯਾਤ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜੋ ਕਿ ਬੈਕ-ਟੂ-ਬੈਕ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਹੈ, ਸੀਸੀਆਈ ਵਰਗੀ ਕੈਨਾਲਿੰਗ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਥੋਕ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮਾਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿਕਰੀ ਜੋ ਸਥਾਨਕ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੀਸੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਵੀ ਅਧਾਰਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਸੀਸੀਆਈ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਖਰੀਦਦਾਰ, ਅਰਥਾਤ, ਸਥਾਨਕ ਉਪਭੋਗਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਰਹੇਗੀ। ਇਕ ਪਾਸੇ ਸਥਾਨਕ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਰਯਾਤਕ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁਪਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇੰਨੇ ਅਟੁੱਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਕਹੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕੱਚੇ ਕਾਜੂ ਦੇ ਆਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ...."

36.2. ਅਜੇ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਕ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਅਟੁੱਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਿਰੀਖਣ:-

"48. ਇਹ ਦਰਾਮਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵੀ ਸਥਾਨਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਥਾਨਕ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਸਮਝ 'ਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਾਲ. ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਕ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਥਾਨਕ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਆਯਾਤ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਥਾਨਕ ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਸਮਝ ਹੈ ਜੋ ਆਯਾਤ ਦੇ ਮੌਕੇ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਆਯਾਤ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਦੋ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਨ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ:

ਕੀ ਆਯਾਤ ਸਥਾਨਕ ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝ/ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਥਾਨਕ ਵਿਕਰੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਉਪਲਬਧ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੇਚਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਆਯਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਥਾਨਕ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

49. ਹੁਣ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਕ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਆਯਾਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਟੁੱਟ ਸਬੰਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਵਿਕਰੀ ਜੋ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਕਾਜੂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ, ਆਯਾਤ ਨਾਲ ਅਟੁੱਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਾਜੂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਕਾਜੂ ਦੀ...

56. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਜ਼ੂਆਂ ਦੇ ਆਯਾਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹਿਰੀਕਰਨ ਸਕੀਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾ ਅਤੇ ਅਟੁੱਟ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਵਿਕਰੀ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕੇਰਲ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਰਨਾਟਕ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ...

36.3. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ, ਚਤੁਰਭੁਜ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਕਰੀ ਬਾਰੇ ਸੁਝਾਅ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ, ਕੇ. ਗੋਪੀਨਾਥਨ ਨਾਇਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਕਤ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਘੋਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਉਲਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਸੀ

37. ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਡੈਬਿਟ ਨੋਟਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਡੈਬਿਟ ਨੋਟ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਭਰ ਕੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੂਜੇ ਉੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਬਾਰੇ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਾਮਾਨ ਦਾ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਕਲੀਅਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਡੈਬਿਟ ਨੋਟਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਤੀਜਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(ਏ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(2) ਦੀ ਛੋਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਈ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

38. ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਬਿੱਲ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਮਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ) ਵਿੱਚ ਰਾਧਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਆਖਰਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਡੈਬਿਟ ਨੋਟ ਉਠਾਏ। ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਤੋਂ। ਇਹ ਤੱਥ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹਨ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਰਾਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਵਾਜਾਈ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਘਰ ਦੀ ਖਪਤ ਲਈ ਬਾਂਡਡ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਤੋਂ ਮਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

39. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਬਿੱਲ ਭਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਆਯਾਤ ਦੀ ਧਾਰਾ ਸੁੱਕ ਗਈ ਅਤੇ ਮਾਲ ਸਥਾਨਕ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਰਲ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਲ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਆਵਾਜਾਈ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਆਵਾਜਾਈ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿਕਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਇਸਦੇ ਅਸਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ, ਘਰੇਲੂ ਖਪਤ ਲਈ ਮਾਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਪਾਅ ਲਈ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

40. ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿਕਲਪਕ ਸਪੁਰਦਗੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਪਾਅ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਨਤੀਆਂ ਥੋੜਾ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

40.1. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਵੀ ਸਰਟੀਓਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਫਰੇਮਵਰਕ, ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਝੁਠਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਦਰਾਮਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਲ ਆਫ ਐਂਟਰੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਰੁੱਟੀ ਜਾਂ ਨੁਕਸ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ।

40.2 ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਿੱਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੁਲਾਉਣ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਟਾਰ ਪੇਪਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਉਚਿਤ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, 23.11.1987 ਦੇ ਇੱਕ ਫਾਰਮੈਟ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 30.05.1988 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 05.07.1993 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਮਾਲ ਭਾੜੇ ਦੀ ਸਬਸਿਡੀਆਂ, ਵਾਧੂ ਵਪਾਰਕ ਛੋਟਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੈਕਿੰਗ ਦੀ ਲਾਗਤ ਲਈ ਉਤਪਾਦਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਵਜੋਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਦਾਅਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਪਰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ. ਕਟੌਤੀਆਂ ਲਈ ਦਾਅਵੇ। ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ:-

"4. ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਮੌਕਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ, ਇਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਮਾਮਲਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ- ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਜੋ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ

ਇੱਕ ਅਸੰਗਤਤਾ ਲਈ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੀ।

5. ਇਸਲਈ, ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 30-5-1988 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀਈਜੀਏਟੀ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ :

(ਏ) ਭਾੜਾ ਸਬਸਿਡੀ; (ਬੀ) ਵਾਧੂ ਵਪਾਰ ਛੂਟ; ਅਤੇ (ਸੀ) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੈਕਿੰਗ ਦੀ ਲਾਗਤ।"

40.3. ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਅਤੇ ਸਟਾਰ ਪੇਪਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਤੀਜੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਪਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਨ। ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਸਾਧਾਰਨ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਮੌਕਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੇ ਉਪਾਅ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਚੋਣ 'ਤੇ ਬੇਅੰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਕੇਸ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ

41. ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਈ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੁਝਾਵਾਂ ਦੀ ਸਬੰਧਤ ਸੀਟੀਓ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਚਤੁਰਭੁਜ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਸੁਝਾਅ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਕਥਿਤ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅੰਤਮ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਫਰਮ" ਨੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸਾਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦਦਾਰ ਫਰਮ ਦਿੱਤੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਮੁੱਚੀ ਡੀਲਜ਼ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸਿਰਫ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਅਤੇ ਕਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਸੀਟੀਓ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਿੱਟਾ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼

42. ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਇੱਥੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਛੋਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਿਆਇਤੀ ਦਰ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ ਸੀ-ਫਾਰਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

43. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਨਾਲ 7,07,325/- (ਸੱਤ ਲੱਖ ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਪੱਚੀ ਰੁਪਏ)। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਨੂੰ ਐਡਜਸਟ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

44. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਅਸਫ਼ਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra
Advocate